

Nr. 1

CRAI NOU

Revistă pentru preșcolari, părinți și educatoare

Coordonatori:

Prof. Dragomir Valentina

Prof. Gabor Adriana

Colectiv de redacție:

Prof. Dragomir Valentina

Prof. Gabor Adriana

Colaboratori:

Prof. Curelea Irina – Director

Prof. Braha Ioana Adriana

Prof. Dinu Andreea Violeta

Prof. Dragomir Valentina

Prof. Drăgoi Daniela

Prof. Filip Alina Viorela

Prof. Gabor Adriana

Prof. Marin Mihaela Georgiana

Prof. Mihai Alina Maria

Prof. Moldoveanu Andreea-Claudia

Prof. Munteanu Lucia

Ed. Negoii Cornelia

Ed. Nicolae Laura

Ed. Puiuleț Andreea

Prof. Purice Florentina Alina

Ed. Ploscaru Ștefania

Prof. Stan Ramona Florentina

Prof. Șapcaliu Mihaela

Prof. Ștefănescu Andra Adelina

Prof. Toader Sidonia Oana

Ed. Tudose Andreea

Ed. Vizireanu Bianca Maria

CUPRINS

1. Colectivul de redacție
2. Cuprinsul revistei
3. Cuvânt înainte, Director - Prof. Curelea Irina
4. Invitații revistei
 - 4.1 Inspector școlar de specialitate
 - 4.2 Inspector școlar de specialitate
 - 4.3 Lector universitar doctor , UPG Ploiești , Angela Stan
 - 4.4 Asistent medical, Negulescu Cristina
 - 4.5 Muzeograf Muzeul de Artă „Ion Ionescu Quintus” , Postelnicu Gabriela
 - 4.6 Clinica Dr. Leahu, medic pedodont Laura Călin
 - 4.7 Profesor educație muzicală Păduraru Sorina
5. Să ne prezentăm
 - 5.1 Grupa Mare „Puișorii”, PP, prof. Dragomir Valentina, prof. Munteanu Lucia
 - 5.2 Grupa Mică „Albinuțe Vesele”, PP, prof. Șapcaliu Mihaela, ed. Nicolae Laura
 - 5.3 Grupa Mare „Fluturașii”, PN, prof. Toader Sidonia Oana
 - 5.4 Grupa Mare „Gărgărițele”, PP, prof. Stan Florentina, prof. Ștefănescu Andra
 - 5.5 Grupa Mare „Albinuțele”, PP, prof. Gabor Adrina, ed. Tudose Andreea
 - 5.6 Grupa Mare „Piticii”, PN, prof. Filip Alina Viorela
 - 5.7 Grupa Mare „Copăceii”, PP , prof. Purice Alina, prof. Moldoveanu Andreea
 - 5.8 Grupa Mică „Fluturașii” PP, ed. Vizireanu Bianca, ed. Negoii Cornelia
 - 5.9 Grupa Mijlocie „Floricele”, PP, prof. Mihai Alina, ed. Puiuleț Andreea
 - 5.10 Grupa Mare „Veverițe”, PP , prof. Marin Mihaela, prof. Drăgoi Daniela
 - 5.11 Grupa mijlocie „Steluțe”, PP, prof. Dinu Andreea , prof. Braha Ioana Adriana

6. Secțiunea „Proiecte didactice”

6.1 Stan Florentina Ramona - Proiect de activitate – DLC

6.2 Toader Sidonia Oana – DLC

6.3 Prof.înv.preșc. Braha Ioana Adriana/Dinu Violeta Andreea - Proiect de activitate-DOS

6.4 Dragomir Valentina - Proiect de activitate – DLC

6.5 Filip Alina Viorela - Proiect de activitate – DȘ

6.6 Moldoveanu Andreea-Claudia - Proiect de activitate – DOS

6.7 Marin Mihaela Georgiana - Proiect de activitate – DLC

7.Referate

7.1 Grădinița și familia, o educație de succes a preșcolarului, Prof.înv.preșc.Stan Florentina Ramona

7.2 Metode și strategii de stimulare a creativității prin activitățile de educarea limbajului în grădiniță, Prof. înv. Preșc. Purice Florentina Alina

7.3 Despre poveștile terapeutice. Prof. înv. preșc. Ștefănescu Andra

7.4 Sport, mișcare, sănătate!,Prof. înv. preșc. Mihai Alina

7.5 Educația primită în familie, Prof.înv. preșc. Gabor Adriana

7.6 De la grădiniță, la școală, Prof. Înv. Preșc. Șapcaliu Mihaela

7.7 Rolul jocului în perioada preșcolară, Educatoare Tudose Andreea

8 Proiecte educaționale

8.1 Împreună pentru copiii noștri!, prof.înv.preșc. Purice Florentina Alina, prof. înv. preșc. Moldoveanu Andreea-Claudia

8.2 Proiect educațional - Grădinița- Familie- Asociația ” Strop de dragoste”

„Bucurie dăruim, bucurie noi primim !”, prof. înv.preșc Drăgoi Daniela, prof.înv.preșc Marin Mihaela

8.3 Proiect de parteneriat Grădiniță –Școală,Înv. Preșc. Toader Sidonia Oana

PENTRU O ÎNVĂȚARE VIZIBILĂ LA VÂRSTELE TIMPURII

Lector univ. dr. Angela Stan, Departamentul Științele Educației, UPG Ploiești

Următoarele cuvinte ale lui Watson mi-au marcat studenția, convingându-mă –ca pedagog- de puterea educației: „*Dați-mi o duzină de bebeluși sănătoși și lumea specială în care să îi cresc și vă garantez că pot să aleg la întâmplare pe oricare dintre ei și să îl antrenez ca să devină orice tip de specialist vreau – doctor, avocat, artist, comerciant, șef și, da, chiar cerșetor sau hoț – indiferent de talentele, inclinațiile, tendințele, abilitățile, vocația și rasa strămoșilor săi*” (apud Schaffer, 2010, p. 338). Dacă vine vorba de dezvoltarea copilului de vârstă mică, de educație timpurie, aș adăuga că, azi, s-a constatat că cel mai bun predictor pentru sănătatea, bogăția și fericirea de mai târziu în viață „*nu este randamentul școlar, ci numărul anilor de școlarizare*” (Levin, Belfield, Muenning și Rouse, apud Hattie, 2014), număr din care nu putem ignora anii petrecuți în grădiniță. Expresia „cei șapte ani de-acasă” sau „vârsta de aur a copilăriei” (referitor la preșcolaritate) ilustrează tocmai importanța acestei perioade, când „*se constituie fundamentele activității psihice și se prefigurează trăsături fundamentale ale personalității ce vor influența majoritatea comportamentelor viitoare*” (Vasile, 2014, p. 51).

Alături de obiective precum păstrarea sănătății, asigurarea unei bune alimentații și îngrijiri, învățarea timpurie are la bază ideea că primii ani de viață ai copilului merită să valorizeze și să valorifice mai mult activitatea de învățare. Consider, de asemenea, că prima idee pe care ar trebui să o asociem învățării vizibile ar fi aceea de eficiență și autenticitate. O învățare vizibilă este o învățare eficientă și autentică (sau invers), din orice perspectivă ar fi privită ea (a cadrului didactic, a copilului/ elevului, a părintelui copilului, a comunității). Cum putem interpreta/ traduce acest model raportându-ne la educația timpurie? Iată: învățarea preșcolarilor este eficace dacă copiii sunt activi, angajați în procesul concret al activității instructiv-educative, dacă este creat de către educatoare un climat stimulativ, dacă activitățile de învățare propuse sunt interesante, diverse, dacă le facilitează copiilor crearea și explorarea propriilor interese, dacă le dezvoltă noi practici, noi înțelegeri alternative ale propriei lumi, dacă crează un dialog favorizant pentru relații empatice (atât pe orizontală, cât și pe verticală), pentru motivație, dacă educatoarea oferă feedback, dacă nivelul de interacțiune dintre preșcolari și educatorii lor se îmbunătățește, dacă fiecare activitate se adresează grupului concret de copii, dacă acesta (grupul) devine un mediu favorabil acțiunii, învățării prin cooperare ș.a.m.d. Cuvintele pe care mi le-a spus chiar un preșcolar (grupa mare), atunci când l-am întrebat cum i-ar plăcea să fie la grădiniță „*precum niște misiuni unde trebuie să găsim comoara*”-

poate fi o metaforă bună, cred eu, pentru tot ceea ce am prezentat până acum... Sau putem prelua cuvintele lui Holt (2015), care considera că nu avem nevoie să aflăm mai multe despre creier, ca organ, pentru a îmbunătăți școlile, ci că e suficient ca profesorii și cei care învață să știe faptul că “experiențele vieții, esențiale, plăcute” sunt cel mai ușor de reținut!

Dl. profesor Emil Stan spunea că educația este centrată pe copil pentru că tocmai „cineva” își asumă acest rol (de a o centra spre copil), iar acela –în cazul copilului mic- ar trebui să fie părintele și/ sau educatoarea. Următoarele câteva recomandări sunt formulate respectând spiritul educației centrate pe copil și particularitățile învățării la vârste timpurii, și chiar dacă par de bun-simț și pot fi apreciate ca mai puțin semnificative, din experiența mea de dascăl care lucrează cu viitoarele cadre didactice, sunt niște sugestii încă necesar a fi făcute, repetate, conștientizate ca reguli de acțiune practică de către educatori și părinți, în egală măsură:

- *Exploatați corespunzător capacitatea de învățare a unui copil de vârstă preșcolară sau nu subestimați copilul, copilul poate uneori mai mult decât crede adultul!*
- *Lăsați copiii să se joace și jucați-vă alături de ei, așa cum/ ce vor ei!*
- *Fiți „umani”, creați un mediu securizant din punct de vedere emoțional pentru învățare! Nu putem prețui “un intelect fără inimă” în relația cu un copil de vârstă mică, știind de la C. Rogers că între comportamentul copilului și cantitatea de dragoste pe care o primește de la adult este o relație de dependență. În grădiniță, în familie, o atmosferă care să încurajeze încrederea copiilor în adult este esențială pentru învățare!*
- *Obişnuți-vă să vedeți lucrurile din perspectiva copilului și să nu o ignorați! Tratați cu seriozitate tot ceea ce copilul vă împărtășește! Ascultați-l activ!*
- *Lăsați copilul să se miște, să se murdărească! Consider că preșcolarii nu fac suficientă mișcare în grădiniță, în aer liber. De aceea, nu ar trebui să ne mai plângem, atunci, de „indisciplină”, „energia” copiilor!*
- *Purtați responsabilitatea propriilor acțiuni ca educator! Ca fost absolvent de liceu pedagogic, faptul că am depus un jurământ al cadrului didactic, alături de colegile mele, asemănător jurământului lui Hipocrate, m-a determinat să fiu mereu atentă la acțiunile mele didactice. Ar fi bine să nu ne reproșăm mai târziu că nu am făcut tot ceea ce a depins de noi pentru elevul nostru! Să nu fim variabila care a intervenit frenator în traseul lui de dezvoltare! Oricât de greu ar fi, oricât timp ne-ar lua, să lucrezi diferențiat, individualizat cu preșcolarul, să ții cont de zona proximei lui dezvoltări, să lași/ să ai răbdare ca preșcolarul să lucreze singur, să te abții să intervini acolo unde nu este cazul, să-i lași pe copii să-și*

identifice și să-și corecteze propriile greșeli, să-ți orientezi activitățile în funcție de întrebările și răspunsurile preșcolarilor și nu să respecti strict un scenariu didactic, să încurajezi întrebările venite din partea copiilor, inițiativa acestora în joc, verbalizarea propriilor acțiuni, autoevaluarea, să apreciezi efortul copilului indiferent de rezultat etc. sunt reguli importante de respectat! *Întrebați-vă, așadar, cine sunt elevii dvs. și oferiți-le experiențe relevante de învățare, prin colaborarea cu ceilalți!*

- *Nu uitați să faceți din părinții elevilor dvs. aliații principali în educația copilului*, căci studiile arată că elevii învață mai mult atunci când părinții, educatorii și alte persoane din comunitate împărtășesc scopurile și responsabilitățile pentru învățarea elevilor și lucrează împreună, nu individual. Reiese, de aici, că un bun educator percepe părintele ca un „partener cunoscător” și știe cum să implice toți părinții în programele ce presupun colaborarea dintre grădiniță – familie.

Sunt convinsă că -prin apariția noii dvs. reviste, căreia îi doresc viață lungă- realizați că educația centrată pe copil nu se desfășoară de la sine, ci că cineva trebuie să o centreze pe copil, iar acea persoană sunteți chiar dvs., cadrul didactic! Revista devine, astfel, o veritabilă ocazie de „împreună creștere”, de învățare reciprocă, de schimb de idei, în beneficiul elevilor noștri, pentru o educație autentică! Mult succes!

Bibliografie:

- Hattie, J. (2014). *Învățarea vizibilă. Ghid pentru profesori*. București: Trei.
- Holt, J. (2015). *Cum învață copiii*. București: Trei.
- Illeris, K. (coord.) (2014). *Teorii contemporane ale învățării. Autori de referință*. București: Trei.
- Neacșu, I. (2015). *Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes*. Polirom: Iași.
- Rogers, C. (2014). *A deveni o persoană*. București: Trei.
- Schaffer, H. R. (2010). *Introducere în psihologia copilului*. Cluj-Napoca: Editura ASCR.
- Vasile, C. (2014). *Elemente de psihologia dezvoltării*. Ploiești: Editura UPG Ploiești

PREȘCOLARII ȘI MUZEUL

Muzeograf Muzeul de Artă „Ion Ionescu Quintus” , Postelnicu Gabriela

Ce au în comun preșcolarii cu muzeul? Mai ales cu un muzeu de artă? Nu vă grăbiți să răspundeți!

V-ați intersectat vreodată în muzeu, în fața tablourilor, sculpturilor sau a altor exponate cu grupuri de preșcolari?

Chiar dacă unii sunt prea mici să-și lege singuri șireturile, copiii veniți la muzeu, îmbrăcați colorat, gălăgioși, sunt în mișcare browniană și sunt imposibil de stăvilit când pășesc într-o nouă încăpere: se calcă în picioare, țipă, se împing, e prăpăd!

Altădată, o grupă mijlocie, poate mare, stă înșirată pe podea, micuții stând turcește, blocând trecerea altor vizitatori care ajung să se îngrămădească lângă pitici, așteptând să se termine explicațiile ca să poată avansa. Puștii se împing, se ciupesc și se trag de păr de câte ori au ocazia. Când însă povestește muzeograful sau educatoarea despre ce văd ei acolo, stau toți cu ochii căsați și uneori ridică mâna să pună întrebări.

Și poate vă întrebați: „Nu sunt cam mici să fie duși la un muzeu de artă?, doar sunt prea mici să înțeleagă, nuuuu?” Ei bine, nu, nu sunt prea mici, pentru că li se explică simplist, pentru că ei țin minte picturi, nume de artiști și oricum revin când sunt în clasele primare și așa ajung să cunoască bine muzeele. Persoanele care le povestesc despre muzeu știu să vorbească cu ei și cei mici nu se plictisesc. Ascultă atenți, în reprize scurte, de câte max. 20 de minute (cât stau locului) și le place.

Muzeele sunt potrivite pentru copiii de orice vârstă. Încă de la grădiniță, copiii trebuie pregătiți să viziteze muzee de artă, tehnice, de științe naturale sau de istorie. Părinții pot facilita interacțiunea celor mici cu muzeele dacă adulții prezintă vizita ca pe o experiență deosebită, descriind adecvat instituția.

Rolul cel mai important al muzeelor este acela de a se angaja în educația oamenilor. Muzeul este un depozit de istorie, în care este păstrată experiența acumulată a generațiilor, acesta este un mod de cunoaștere a lumii din jurul nostru, de aceea reflectă cele mai diverse aspecte ale realității noastre. Este foarte important să-i spui copilului, tocmai la vârsta preșcolară, despre locul în care trăiește, cine sunt strămoșii săi, cât de mare este țara sa, să îi cunoască frumusețea și cultura.

Indiferent dacă este vorba despre vestigii istorice, oase de dinozaur, sculpturi sau mașinării de zbor, fiecare vede în același exponat trăsături diferite. Este bine să ne lăsăm imaginația să zburde

în incursiunea vizuală printre obiectele expuse în muzee. Copiii pot fi încurajați să emită teorii legate de felul în care gândea pictorul când a realizat un anumit tablou sau de cât timp au avut nevoie cercetătorii să scoată la iveală un anumit schelet de dinozaur. Acest tip de experiență trecută prin filtrul personal în interiorul muzeului nu dispare niciodată și are avantajul de a dezvolta creativitatea. Experiența interdisciplinară prin care putem afla, asocia și corela informații din diferite domenii devine în spațiile muzeelor interacțiunea materială dintre om și lumea exterioară care se află la baza materiilor asimilate în mediul școlar.

Muzeele sunt mereu un mod plăcut de a-ți petrece timpul liber. Activitățile dinamice din muzeu create special pentru copii de către un specialist în artă și istorie care e musai să fie un povestitor pe placul copiilor, pot deveni un periplu unde voia bună se îmbină perfect cu informații noi și pot dezvolta gustul pentru frumos și imaginația prichindeilor. Vizitele la muzeu oferă ocazia perfectă prin care cei mici să afle câteva lucruri despre artă, istorie, geologie sau ecologie într-un mod foarte plăcut și sunt în măsură să completeze și să îmbogățească orice informație a profesorului, pentru a face procesul educativ obiectiv, vizual și tangibil iar reflecția cunoștințelor și a impresiilor dobândite se transpune în activitățile copiilor (desen, sculptură, scriere de povești, excursii, jocuri interactive).

Rolul acesta îl are pedagogia muzeală, un domeniu de activitate educativă care vizează formarea unei atitudini cuprinzătoare față de realitate la un copil, îl ajută să navigheze în lumea complexă a culturii, extinde cunoștințe și idei despre lume și despre ei înșiși.

Pedagogia muzeală, care a apărut la intersecția pedagogiei, psihologiei, muzeologiei, artei și a istoriei creează condițiile pentru dezvoltarea personalității copilului prin includerea în activități diverse care acoperă sferile emoționale, intelectuale, estetice, morale, spirituale, patriotice și contribuie la dezvoltarea și îmbunătățirea competențelor de comunicare, cognitive, creative ale unui copil preșcolar, la socializarea acestuia cu succes în societatea copiilor, în continuare, în societatea umană.

Lucrul cu copiii implică nu numai calitatea și cantitatea de informații primite în cursul vizitării expozițiilor, este important să se realizeze și activități creative cu copiii.

IMPORTANȚA VIZITELOR LA CABINETUL STOMATOLOGIC PENTRU COPII

Dr. Laura Călin, medic pedodont, Clinica Dentară Dr. Leahu

Sănătatea și fericirea copiilor reprezintă o prioritate pentru medicii pedodonți. Sănătatea dințișorilor este la fel de importantă precum sănătatea întregului organism, tocmai de aceea, pentru a te asigura că micuțul va avea o vizită deosebită la cabinetul stomatologic este indicat să-l pregătești de acasă și să-i vorbești deschis despre stomatologie și despre ceea ce s-ar putea întâmpla atunci când ajunge la medicul

dentist. Vizitele la medicul pedodont și experiențele pe care copiii le trăiesc în Clinicile Dentare pot forma din micuții de astăzi, viitori adulți responsabili de mâine.

Este foarte important ca cei mici să se relaxeze înainte de a intra în cabinet, iar cu ajutorul unor juculețe, micuții formează relații de prietenie și, totodată, pot învăța de la o vârstă fragedă cum să aibă grijă de dințișorii lor. Astfel, mersul la dentist îi va deschide copilului tău drumuri noi spre cunoaștere și educație cu privire la igiena orală.

Formarea unei relații de prietenie cu micuții pacienți face parte din creșterea și dezvoltarea acestora ca viitori adulți cu o dantură frumoasă și sănătoasă. Astfel, prin alegerea unui medic pedodont, copilul formează o legătură bazată pe încredere încă de la o vârstă fragedă. Prima vizită a micuțului în cabinetul stomatologic este recomandată la erupția primului dinte de lapte, în jurul vârstei de 6 luni. Această vizită are rolul de a pregăti părinții cu informații privind importanța igienei orale la copii. Totodată, medicul pedodont îi va prezenta în cabinet instrumentele pe care le utilizează, iar copilul va înțelege și va conștientiza cât de importante sunt controalele periodice.

ROLUL FOLCLORULUI ÎN ACTIVITĂȚILE MUZICALE

Prof. Păduraru Sorina, Școala Gimnazială „Prof. Nicolae Simache” Ploiești

O sarcină importantă a Educației muzicale desfășurate în activitatea școlară este promovarea în rândul copiilor a valorilor spirituale și materiale ale neamului lor, în contextul cultivării interesului de cunoaștere, a valorilor artei adevărate, autentice și a dezvoltării gustului pentru frumosul autentic și pentru istoria și tradițiile poporului.

Printre valorile ce trebuie cunoscute de generațiile tinere se numără cele ale culturii populare pe care trecutul le-a perpetuat până în prezent. Educatorii au o datorie sfântă de a crește noile generații în cultul pentru valorile universale și naționale. Din cele mai vechi timpuri oamenii și-au creat valori care le-au împodobit viața, dovedindu-se preocupați de cunoașterea și de reflectarea ei în valori artistice.

Folclorul românesc a constituit secole de-a rândul singura formă de reprezentare artistică, atingând un nivel de înflorire maximă în evul mediu, iar după apariția literaturii și muzicii culte, el rămâne principala manifestare artistică și sursa constantă de inspirație „izvorul pururea tânăr” pentru creatorul individual.

Printre multiplele funcții pe care le-a îndeplinit folclorul, alături de cea artistică, estetică, religioasă, morală, se poate număra chiar printre cele dintâi și cea educativă, funcție descoperită și pusă în valoare în mod progresiv în secolul al XX-lea. Cântecul din folclorul copiilor ne înlesnesc reconstituirea adevăratei evoluții a muzicii, pornind de la formele arhaice apropiate de recitative. O caracteristică a repertoriului copiilor o constituie interdependența între structura ritmică, melodie, vers și mișcările care le însoțesc.

Prin cântec de copii se înțelege „recitarea melodică a versului într-un ritm regulat și nu ca o melodie cu formă fixă (în sens de cântec). Și într-adevăr copilul atunci când se joacă, este atât de preocupat de mișcare, de joc și de ceea ce rostește, încât melodia trece pe plan secundar. Aproape toate jocurile de copii sunt însoțite de formule poetice ritmate și pronunțate, nu în forma obișnuită a vorbirii ci cântate ca un fel de recitativ expresiv dramatic. Prin folclorul copiilor se poate face pregătirea muzicală a viitorului purtător, păstrător și creator de bunuri spirituale și naționale.

Școala ar trebui să devină principalul factor de perpetuare a datinilor și tradițiilor iar muzica este activitatea de bază care poate și trebuie să realizeze acest obiectiv.

Bibliografie:

Comișel Emilia - “Folclorul copiilor”, Editura muzicală, București, 1982

IMPORTANȚA UNEI ALIMENTAȚII SĂNATOASE

Obiceiurile alimentare sănătoase precum consumul de apă, de legume și fructe, servirea zilnică a micului dejun, însoțite de practicarea susținută a activităților fizice previn surplusul de greutate, obezitatea, precum și bolile asociate la vârsta adultă: boli cardiovasculare, diabet, boli osteo-articulare, unele forme de cancer. Copiii care învață de mici să consume zilnic micul dejun, să mănânce fructe și legume, să facă mișcare, să își prețuiască starea de sănătate, vor practica aceste deprinderi și în viața de adult și își vor educa, la rândul lor, copiii pe baza acestor principii.

În organism, apa are rol de transport al substanțelor nutritive spre celule, de eliminare a substanțelor nefolositoare organismului, de reglare a temperaturii corpului; de aceea, o hidratare bună a organismului se face cu apă potabilă. În cazul în care consumă suficiente legume și fructe, un copil în vârstă de 4-6 ani are nevoie de aproximativ 0,8 l lichide/zi, cantitatea crescând odată cu vârsta.

Lichidele trebuie să fie reprezentate în primul rând de apă potabilă și într-o măsură mai mică de ceai neîndulcit de plante. Sucul natural de fructe (obținut direct din storcătorul de fructe) este considerat aport de lichide doar dacă este diluat cu apă (2 părți de apă la 1 de suc). Nediluat, 1 pahar cu suc de fructe proaspete reprezintă o porție de fructe. În condiții de suprasolicitare – sport, joacă la temperaturi înalte – necesarul de lichide se poate dubla.

Copilul trebuie să bea lichide înainte de a i se face sete, pentru că senzația de sete se instalează adesea când există deja deficit de lichide în organism. Una dintre cauzele lipsei de concentrare, a durerilor de cap, a oboselii poate fi și aportul insuficient de lichide. Băuturile acidulate sau nu, îndulcite cu zahăr sau cu îndulcitori, numite în general „sucuri” nu trebuie să reprezinte sursă de lichide pentru organism.

Idei pentru stimularea consumului de apă:

- Oferiți copilului suficiente lichide pe zi. Puneți apă potabilă la dispoziția copilului : acasă, în mașină, în ghiozdan;
- Faceți apa să pară mai atractivă ! Puteți pune în pahar o felie de lămâie, de portocală, o bucățică de pepene roșu sau de castravete.
- Oferiți copilului drept cadou o cană sau un pahar, personalizate, frumos colorate, din care să bea apă cu plăcere.

În cazul în care copilul dorește neapărat să bea un suc, îi puteți oferi un amestec format din o treime suc proaspăt de fructe și două treimi apă. Este mai sănătos decât sucul de la magazin. Vorbiți cu copilul despre importanța consumului de apă!

Bibliografie:

Dr. Mihaela Bilic, ABC de nutriție, ed. Curtea Veche Publishing, 2016

GRĂDINIȚA ȘI FAMILIA

Prof. Înv. Preșc. Dragomir Valentina, Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal „Crai Nou”, Ploiești

Parteneriatul școală – familie poate contribui la creșterea factorilor educogeni ai familiei, prin activități specifice părinții pot fi sprijiniți să conștientizeze rolul pe care-l au în educația copiilor lor, să conștientizeze și să îndrepte comportamente și atitudini greșite în familie, să fie sprijiniți să se implice în activități educative.

La vârsta preșcolară un factor important este grădinița care desfășoară un amplu proces instructiv-educativ aplicând metode și procedee științifice. Pentru reușita actului educațional munca depusă de cadrele didactice în grădiniță trebuie continuată, susținută și întărită de familie.

Tendențele de schimbare prefigurate în Curriculum pentru învățământul preșcolar subliniază rolul familiei ca partener educațional. Părinții ar trebui să cunoască și să participe în mod activ la educația copiilor lor desfășurată în grădiniță. Implicarea familiei nu se rezumă doar la participarea financiară, ci și participarea la luarea deciziilor legate de educația copiilor, la prezența lor în sala de grupă în timpul activităților și la participarea efectivă la aceste activități și, în general, la viața grădiniței și la toate activitățile și manifestările în care aceasta se implică. În scopul atingerii finalităților educației este necesară coordonarea eforturilor comune a celor trei parteneri ai procesului instructiv-educativ, respectiv cadre didactice, părinți, copii dar și a colaboratorilor și partenerilor educaționali din comunitate a căror implicare este la fel de importantă.

Parteneriatul dintre grădiniță și familie reprezintă o primă experiență relațională și de colaborare a părinților cu persoanele profesioniste în domeniul educației.

Cei mai mulți părinți manifestă deschidere, dorință de a colabora cu personalul grădiniței, dar se poate întâmpla ca realizarea unui parteneriat să fie împiedicată de atitudini necorespunzătoare ale fiecăruia dintre cei implicați.

Implicarea familiei în parteneriatul școlii este condiționată de gradul de interes al familiei față de școală. Acesta este crescut dacă familiile au copii care frecventează școala. Gradul de implicare al familiei este mai mare cu cât școala reprezintă o valoare a familiei. Constatăm performanțe școlare ridicate și au un grad de aspirație ridicat față de nivelul de școlarizare pe care doresc să-l atingă la copiii care provin din familii cu atitudini pro-școală, la acei copii care sunt sprijiniți de părinți.

Atitudinea familiei față de școală se transferă și copiilor și se manifestă în gradul de interes față de activitățile școlii, față de teme, față de rezultatele evaluării, față de aprecierile cadrelor didactice etc.

Considerăm că școlile din România nu sunt unitar dezvoltate în ceea ce privește colaborarea școlii cu familia. Dacă pregătirea cadrelor didactice pentru a susține o relație corespunzătoare cu familia este abordată în programele de pregătire inițială și continuă a cadrelor didactice, colaborarea concretă este diferită de la o școală la alta.

Educația părinților poate fi etapizată pe două paliere mari:

- educația viitorilor părinți prin: introducerea unor cursuri de educație sexuală, educație pentru viața de familie etc.;

- educarea părinților care au deja copii în funcție de nevoile acestora. Dacă pentru copiii mici pot fi urmate cursuri privind îngrijirea și dezvoltarea copilului mic, aspecte medicale, juridice etc. pentru părinții copiilor adolescenți pot fi introduse cursuri referitoare la caracteristicile psihologice ale adolescenților, riscuri și modalități de comunicare cu adolescenții etc. Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului, drepturile de care dispune pentru educația copilului, importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului, metodele de colaborare cu școala.

Cele mai frecvente forme de organizare a relației dintre familie și părinți sunt:

- ședințele cu părinții;
- discuții individuale între cadrele didactice și părinți;
- organizarea unor întâlniri cu părinții;
- implicarea părinților în manifestări culturale ale școlii și activități recreative;
- voluntariatul;
- asociațiile de părinți.

Potrivit Regulamentului școlar părinții au dreptul de a alege unitatea școlară.

La nivelul școlii, părinții sunt implicați în mai multe tipuri formale de organizare:

1. Consiliul reprezentativ al părinților / Asociația de părinți
2. Consiliul clasei
3. Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității în școală
4. Comitetul de părinți ai clasei

Noua Lege a educației reglementează relațiile dintre instituțiile școlare prin noi dimensiuni formale:

- stipulează în art. 14, că Ministerul Educației proiectează, fundamentează și aplică strategiile naționale în domeniul educației și prin consultarea structurilor asociative reprezentative ale părinților;
- părinții se pot implica în alegerea disciplinelor din curriculum la decizia școlii;
- familiile antepreșcolarilor, ale preșcolarilor și ale elevilor sunt recunoscute ca beneficiari secundari ai învățământului preuniversitar;
- conform legii, învățământul preuniversitar este centrat pe beneficiari iar toate deciziile majore vor fi luate atât prin consultarea reprezentanților beneficiarilor primari (Consiliul Național al Elevilor) și prin consultarea obligatorie a reprezentanților beneficiarilor secundari și terțiari, respectiv a structurilor asociative reprezentative ale părinților (art. 80);
- legea mai prevede și formalizarea relațiilor școală părinți astfel: în art. 86 se prevede că „Unitățile de învățământ încheie cu părinții, în momentul înscrierii antepreșcolarilor, respectiv a preșcolarilor sau elevilor, în Registrul unic matricol, un contract educațional, în care sunt înscrise drepturile și obligațiile reciproce ale părților. Contractul educațional-tip este aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și este particularizat, la nivelul fiecărei unități de învățământ, prin decizia consiliului de administrație”. În lege sunt prevăzute numai următoarele obligații ale părinților: părintele sau tutorele legal este obligat să ia măsuri pentru școlarizarea elevului, pe perioada învățământului obligatoriu și răspunde pentru distrugerile materiale din

patrimoniul școlii, cauzate de elev. Nerespectarea acestor obligații din culpa părintelui sau a tutorelui legal instituit, se sancționează cu amendă cuprinsă între 100 lei și 1.000 lei ori cu muncă în folosul comunității, prestată de părinte sau de tutorele legal (art. 360);

- În ce privește componenta evaluare, se dorește realizarea unei mai bune transparențe față de părinți. Un rol important îl are „portofoliul educațional al elevului” care este constituit din elemente care atestă evoluția elevului în contexte educaționale diverse: formale, nonformale, informale. Responsabilitatea familiei este implicit, aceea de a se implica activ în educația propriilor copii, prin susținerea acestora în implicarea în contexte educaționale diverse.

- Asociațiile de părinți pot realiza parteneriate cu unitățile de învățământ, organizații nonguvernamentale cu competențe în domeniu pentru organizarea și funcționarea programelor „Școala după școală” prin care se pot oferi „activități educative, recreative, de timp liber, pentru consolidarea competențelor dobândite sau de accelerare a învățării, precum și activități de învățare remedială.” Ca sprijin oferit copiilor și familiilor acestora, statul poate finanța programul „Școala după școală” pentru copiii și elevii din grupurile dezavantajate, potrivit legii. (Art. 58);

- Reprezentanții părinților fac parte și din conducerea unităților de învățământ, fiind membri cu drepturi depline în Consiliul de administrație (2-3 părinți în funcție de numărul total de membri);

- Asociațiile reprezentative ale părinților au rol consultativ în ce privește politicile financiare și în domeniul resurselor umane (Art. 103).

Parteneriatul școală – familie poate lua forma unor servicii dezvoltate de către școală și de care familiile elevilor să beneficieze. Acestea pot fi organizate exclusiv de către școală sau în parteneriat cu alte organizații/instituții.

Aceste servicii pot fi: centre de consiliere, centre de sănătate, de practicare a diverselor sporturi, centre pentru supravegherea copiilor la teme după orele de curs (after-school) care pot avea și alte servicii incluse: predarea limbilor străine, sport, miniexcursii, teatre, spectacole, vizite în diverse locuri etc.; centre de voluntariat; cluburi; cantine; semiinternate etc.

Oferta de servicii pentru familii prin intermediul școlii reprezintă o strategie de întărire a relațiilor școală familie. Părinții capătă încredere în școală, instituție care devine mai transparentă și mai apropiată de nevoile comunității. Un punct câștigat este coerența serviciilor, părinții nu mai sunt nevoiți să caute prin mijloace proprii să beneficieze de diverse servicii, ei le găsesc în școală. Școala ca furnizor de servicii complexe va face trecerea de la educația instituțională, cu accent pe instituție (care are un program, curriculum la care elevii trebuie să se adapteze) la școala centrată pe elev, pe nevoile acestuia și pe ale comunității.

Bibliografie:

Iurea, Corina, Parteneriatul grădiniță – familie pentru un învățământ de calitate, Ploiești, Editura Universității Petrol – Gaze din Ploiești, 2016

Să ne prezentăm...

Grupa Mare "Puișorii"

Noi suntem puișorii,
Mititei și frumoșei,
Fetițe și băieței!
Doamnele educatoare

Ne primesc cu drag
În al grădiniței prag!
Ne jucăm și colorăm,
Multe lucruri învățăm!

Au trecut aproape trei ani de când Grădinița "Crai Nou" este a doua noastră casă și putem spune că am evoluat foarte mult: știm să colorăm, să desenăm, să cântăm și să recităm. Sunetele și literele încep să nu mai aibă secrete pentru noi, iar figurile geometrice și numerele se prind în jocul nostru, dansând cu noi în "hora cunoștințelor" însușite până acum.

Unul dintre cele mai frumoase proiecte desfășurate în anul școlar 2020-2021 a fost „Citește-mi 100 de povești” organizat cu sprijinul Asociației Ovidiu.ro. Copiii s-au bucurat de minunatele cărți prin intermediul poveștilor citite zilnic în cadrul insulei de lectură.

Acum am crescut, suntem deja în grupa mare și, în curând vom deveni școlari. Vrem să știți că vom încerca să nu vă dezamăgim atunci când vom merge la școală, nu vom uita tot ceea ce ne-ați învățat cu atât de multă răbdare, ne vom aminti întotdeauna că am fost cândva Pușori la Grădinița “Crai Nou”.

Prof. Înv. Preșc: Valentina Dragomir

Prof. Înv. Preșc.: Lucia Munteanu

Grupa mică ALBINUȚE VESELE

MOTTO: În grupa ALBINUȚELOR toată lumea se distrează!

Suntem gâze hărnicuțe
Și ne spunem ALBINUȚE,
În grădini de flori pline
Vesele zburăm, că suntem albine!
Zumzăind din floare-n floare,
Fermecate de culoare,
Suntem albinuțe zum
Toată ziua, tot pe drum,
Căci culegem *din floricele*
Polen galben pentru miere.

Suntem expuse unor experiențe de învățare care ne stimulează curiozitatea și creativitatea. Aceste experiențe sunt astfel concepute încât ne permit să ne descoperim identitatea proprie, să ne dezvoltăm o imagine de sine pozitivă și să devenim inteligenți și responsabili.

Activitatea noastră didactică se bazează pe experiența de viață la această vârstă, pe o metodologie creativă și participativă, realizată în parteneriat cu familia.

Noi, ALBINUȚELE VESELE, suntem o familie ce trăiește într-o atmosferă caldă și relaxantă, dar dinamică și stimulativă, bazată pe înțelegere și respect reciproc.

Prof. Înv. Preșc.: Șapcaliu Mihaela
Educatoare: Nicolae Laura

Grupa mare FLUTURAȘII – GPN CRAI NOU

Copiii trebuie învățați cum să gândească, nu ce să gândească.”(Margaret Mead)

FLUTURAȘII ne numim
Și toată ziua muncim,
Ne jucăm și ne distrăm,
Lucruri multe învățăm.
Acum suntem grupa mare

Și ne pregătim de școală
Suntem curioși din fire,
Veseli, plini de energie.
Suntem harnici, fericiți,
Pentru viață pregătiți.

Fiecare copil este încurajat și ghidat cu atenție pentru dezvoltarea sa globală, ținând cont de particularitățile de vârstă și individuale ale fiecăruia. Ținând seama de faptul că fiecare copil este unic și are propriul ritm de dezvoltare, se urmărește progresul copilului în raport cu el însuși și mai puțin raportarea la normele de grup.

Dezvoltarea intelectuală și morală a copiilor depinde de modul în care noi, adulții, știm să-i susținem, să-i călăuzim de mici, pentru a-și făuri propriul destin.

Prof. Înv. Preșc.: Toader Sidonia Oana

Grupa mare „Gărgărițele”

Grădinița este un important mediu de socializare unde copiii interacționează cu alți copii, dar și cu adulții într-un cadru plăcut adecvat nevoilor individuale ale acestora. Copilul preșcolar începe să-și definească treptat începutul personalității sale. În cadrul grupei el trăiește prima experiență a vieții în colectivitate, a vieții sociale. Astfel, educatoarei îi revine sarcina să facă cât mai plăcută integrarea micuților antrenându-i mereu în activități plăcute și distractive specific nivelului de vârstă și ținând cont de dezvoltarea psiho-fizică a fiecăruia.

Grădinița este locul care permite dezvoltarea liberă a copilului, explorarea activă, interacțiuni variate cu materialele, cu ceilalți copii și cu adulții. Pentru a se dezvolta armonios, pentru a-și dezvolta personalitatea, copilul are nevoie de o atmosferă de liniște, ordine și libertate, de activități gradate și după voie alese, care să stimuleze dezvoltarea intelectuală, afectivă, socială și fizică, a fiecărui copil în parte. Este, în același timp locul în care-i sunt încurajate explorările, exercițiile, încercările, unde va fi constructor, profesor, doctor sau inventator. Aici copilul înțelege mai bine conceptele: bunătate, dreptate, echitate, adevăr. Aici copilul este sprijinit în achiziționarea de cunoștințe, capacități, deprinderi și atitudini necesare la intrarea în școală și pe tot parcursul vieții.

Grupa mare „Gărgărițele” este compusă dintr-un număr de 20 preșcolari, din care 12 fete și 8 băieți, cu vârste cuprinse între 5 și 6 ani.

Programe, parteneriate, concursuri desfășurate pe parcursul anului școlar 2020-2021:

- Proiect și concurs educațional „Stop discriminării”
- Program educațional „Grădinița de primăvară”
- Proiect educațional „Învățăm să trăim în diversitate”
- Parteneriat „Biblioteca-prietenă copiilor”
- Parteneriat Educațional „Citește-mi 100 de povești”
- Proiect Educațional „De prevenție și intervenție în scopul diminuării violenței în grădiniță”
- Proiect Educațional „5 octombrie/ Ziua mondială a educației”
- Concurs Regional „Frumușea Crăciunului, izvor de bucurie, tezaur de datini”
- Concurs Interjudețean „Legende și tradiții/Sărbători creștine la români”
- Concurs Național „Amintiri din copilărie”
- Concurs Internațional „Formidabilii”
- Proiect National „Patrula de reciclare”

Prof. Înv. Preșc.: Stan Florentina

Prof. Înv. Preșc.: Ștefănescu Andra

GRUPA MARE ALBINUȚELE

Zum, zum, zum, zum... un zumzăit firav se aude în fiecare zi dinspre sala unde ne desfășurăm activitatea noi, cei de la grupa mare.

Suntem 20 albinuțe vesele, frumoase, harnice și ambițioase. Toată ziua muncim de zor, ne distrăm și ne jucăm aici, în stupul nostru de la Grădinița cu Program Prolungit și Programa Normal "Crai Nou".

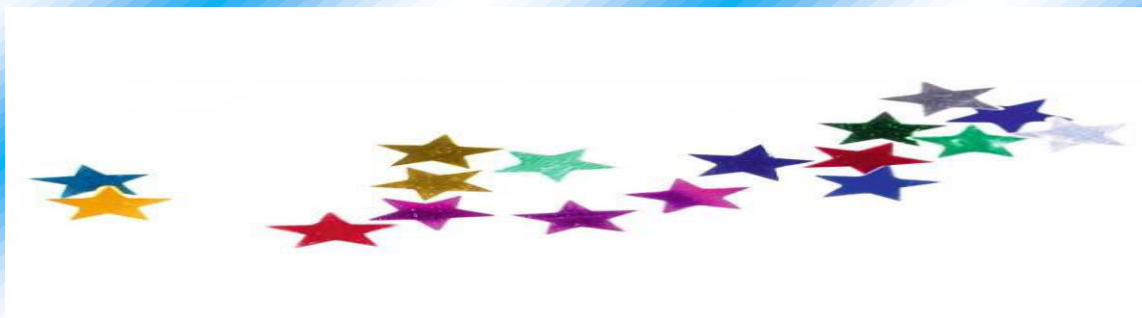
Începutul a fost mai greu... ca doar așa-i la început... mai cu plânsete, mai cu suspine și despărțiri grele de cei dragi ai noștri, dar deja suntem mai mari și mai înțelecători, iar doamnele noastre educatoare ne primesc mereu cu căldură și dragoste și sunt dornice să ne învețe lucruri noi și interesante. Dacă doriți să ne cunoașteți și să aflați mai multe despre noi, iată câteva poze...

Prof. Înv. Preșc: Gabor Adriana

Educatoare: Tudose Andreea

GRUPA MIJLOCIE „STELUTELE”

Ne jucăm și ne dăm huța /Și mereu ne întrebăm:
„Cine-i oare gazda noastră? / Unde e căsuța noastră?”
Noi, STELUȚE jucăușe, / De pe cerul cel înalt,
Sclipitoare-am coborât / Chiar aici, la grădiniță,
La „CRAI NOU” ne-am prezentat.

Valorile pe care le promovăm în grădiniță devin parte integrantă din adultul de mâine. Vârsta preșcolarității este cea mai importantă pentru achiziționarea unor deprinderi, a unor cunoștințe și pentru stabilirea unor atitudini care să funcționeze pe tot parcursul vieții. De aceea, grădinița și implicit noi, cadrele didactice avem un rol major în sprijinirea copiilor în acumularea și îmbogățirea cunoștințelor, capacităților, în formarea deprinderilor și priceperilor de lucru, stimulând exprimarea liberă în cele mai diverse forme și cu toate tipurile de mijloace pe care le avem la dispoziție.

După cum se știe, tot ce se află în mediul socio-cultural în care evoluează copilul poate fi obiectul unei intense curiozități din partea acestuia și poate conține ceva interesant din care el poate învăța.

Educatorea are menirea de a crea un mediu de învățare care poate eficientiza nu numai munca intelectuală, ci și dobândirea de abilități practice atât de necesare în viața de zi cu zi.

Prof. Înv. Preșc: Dinu Andreea Violeta
Prof. Înv.: Braha Ioana Adriana

Grupa mare PITICII – G.P.N. CRAI NOU

Suntem veselii „Pitici”

Harnici și voinici.

Suntem grupa mare

Mândri și deștepți tare.

Alături de doamna educatoare

Trei ani am petrecut

Am învățat, ne-am și jucat

Și timpul iată a trecut!

Spre școală acum pornim

Și împreună ne dorim

În toate să reușim!

Și când ni se va face dor

De grădi și de joc

Pe doamna o vom vizita

Și tare ne vom bucura!

Grupa mare „Piticii” de la Grădinița cu Program Normal „Crai Nou” este compusă dintr-un număr de 18 preșcolari (10 fete si 8 băieți) cu vârste cuprinse între 5 și 6 ani.

În grupa noastră se aplică în mod creativ și adaptat Curriculum național completat de o paletă importantă, diversă de activități extracurriculare ceea ce asigură

un echilibru benefic între educația formală și cea nonformală. Aplicarea unui Curriculum echilibrat, relevant, diferențiat asigură șanse egale în educație, progres și continuitate. Metodele de predare-învățare, evaluare utilizate la grupa sunt activizante, creative, diferențiate, moderne. Abordarea copilului în procesul educațional este una ce acordă egală importanță tuturor domeniilor de dezvoltare ale personalității.

Învățăm împreună să fim veseli, încrezători, creativi, să gândim pozitiv, să ne exprimăm opiniile, învățăm că uneori putem și greși.

La grădi...

Citim împreună!

Prof. Înv. Preșc: Filip Alina Viorela

Grupa mare Copăceii – GPP CRAI NOU

Noi la grădiniță am început o călătorie

Fără mașini și avioane

Fără autobuze și autocare,

Am călătorit cu mare grabă

Și am învățat prin joacă.

Am călătorit cu mare zor

Și ne-am distrat în lumea poveștilor.

Ne încălim cu încântare

Noi, copiii din grupa mare,

„Copăcei” ne mai numim.

Copiii noștri sunt poarta spre viitor. Ei sunt cei care trebuie să găsească soluția pentru provocările globale cu care ne confruntăm astăzi. Acest lucru cere capacități umane în domenii pe care de-abia începem să le înțelegem.

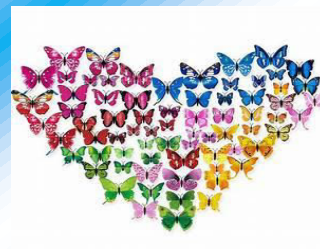
Grupa mare „Copăceii” este compusă dintr-un număr de 19 preșcolari, din care 9 fete
și 10 băieți,
cu vârste cuprinse între 5 și 6 ani.

Prof. Înv. Preșc: Purice Florentina Alina

Prof. Înv. Preșc: Moldoveanu Andreea

Grupa mică Fluturașii

Noi suntem micuții fluturași,
Ce zboară printre toporași.
De la flori ne luăm culori
Dimineața de cu zori.
Hai, cu noi ca să înveți
Și apoi să te distrezi!

Mediul grădiniței este locul în care preșcolarul are parte de o explorare activă , fiecare copil aflându-se în rolul principal. Preșcolarii sunt unici prin particularitățile lor , astfel grădinița este locul în care copilul se dezvoltă armonios și își valorifică abilitățile .

Educatoare : Vizireanu Bianca-Maria / Negoii Cornelia

MOTTO GRUPĂ:

„Ai răbdare. Dacă un copil are nevoie de mai mult timp pentru a învăța ceva.....acordă-i-l!”
Maria Montessori

CINE SUNTEM NOI?

- Suntem Grupa „Floricelelor”, 23 de floricele la număr mai exact!
- Acum suntem în grupa mijlocie, avem între 4 și 5 ani, suntem mai mari, venim cu plăcere la grădiniță și am uitat zilele marcate de nesiguranță, în care ne ascundem după părinții noștri...poate, poate nu ne lasă la grădi!
- Ne-am împrietenit unii cu ceilalți, ne jucăm, învățăm lucruri interesante.
- Doamna educatoare este mereu în preajma noastră și ne-a primit cu mult drag în brațele dânzei, chiar dacă lacrimile noastre după mami și tati nu conteneau să curgă!
- Printre lacrimi, dansuri și felicitări am aflat lucruri noi: ce este un cerc sau un pătrat, că pisica nu e câine, că mașina are patru roți, că pentru a desena ai nevoie de talent, dar și de creioane colorate, și multe, multe altele.

Pe parcursul anului școlar, prin intermediul activităților instructiv-educative desfășurate zilnic, urmărim o serie de comportamente care au ca scop primordial dezvoltarea copilului sub toate aspectele:

dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale

dezvoltarea socio-emoțională

capacități și atitudini în învățare

dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii

dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

„Grădinița este o lume de miracole, și de uimiri a creației, scăldate în lumină, ieșind din întuneric, nespus de nouă, proaspătă și uluitoare. Copilăria se termină atunci când lucrurile încetează să te mai mire.” Eugen Ionesco

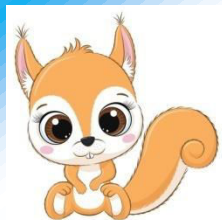

Prof. înv. preșc.: Mihai Alina-Maria

Povestea noastră începe așa...” Era odată... o codiță, o codiță ce aparținea unei mici veverițe roșcate. Veverița noastră avea un frate și o mulțime de verișori și trăiau cu toții într-o pădure pe malul unui lac mare. În mijlocul lacului se afla o insulă acoperită cu copaci și tufe de alune, iar în mijlocul copacilor se înălța un stejar scorburos care servea drept școală veverițelor istețe și creative.

Într-o toamnă, pe când alunele se copseseră și frunzele tufelor în care acestea creșteau începuseră să își schimbe culoarea devenind din verzi aurii, veverița noastră sprintenă și toate celelalte veverițe mititele au ieșit din pădure și au luat-o spre vale

până la malul lacului. Ele și-au construit mici plute din rămurele și au vâslit pe apă până la insula din mijlocul lacului ca să culeagă alune. Fiecare veveriță harnică, avea un săculeț pregătit din vreme și o vâslă lungă, iar codițele ridicate și le foloseau drept pânze de corabie...

Au vâslit, au vâslit cale lungă.....și iată că veverițele noastre se apropie cu rapiditate de insulă, acolo unde le așteptau tufe impresionante cu alune, iar ele sunt nerăbdătoare să își umple săculeții cu ele.”

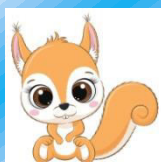
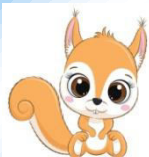

Grupa mare Veverițe

prof.înv.presc.: Drăgoi Daniela

prof.înv.presc.: Marin Mihaela

Să ne prezentăm...

Grupa mijlocie „Iepurașii” G.P.N. „Crai Nou”

„Iepurașii” ne numim,
Și ne place să zâmbim.
Când la grădiniță stăm,
Foarte mult ne mai distrăm.
Forme, cifre și culori,
Hai să le învățați cu noi!
În aventură să porniți,
Hai cu noi să țopăiți!

Copilul este un soare în jurul căruia trebuie să graviteze profesorul.
Acesta trebuie să-și concentreze atenția asupra formării preșcolarului
deoarece el este viitorul, iar Pământul are nevoie de un viitor frumos.

Noi, grupa mijlocie, mai avem un pas de trecut până vom deveni școlari.
Creștem și ne dezvoltăm frumos sub ochii tuturor!

Educatoare: Ploscaru Ștefania

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof.înv.preșc. Stan Florentina Ramona

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal „Crai Nou”, Ploiești

Nivel II - Grupa Mare „Gărgărițele”

Domeniul experiențial - Domeniul limbă și comunicare

Tema activității - „Răspunde repede și bine!”

Mijloc de realizare - joc didactic

Tipul de activitate - de consolidare

Scopul activității - Consolidarea deprinderilor de a despărți cuvintele în silabe, de a alcătui propoziții simple și dezvoltate

Obiective operaționale

- Să despartă cuvintele în silabe precizând numărul de silabe
- Să alcătuiască propoziții simple sau dezvoltate cu ajutorul jetoanelor extrase
- Să identifice sunetul inițial dintr-un cuvânt pe baza cuvintelor propuse
- Să identifice valoarea de adevăr a propozițiilor propuse de educatoare

Strategii didactice

Metode și procedee: surpriza, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, discuția colectivă, problematizarea, brainstormingul.

Resurse materiale: planșă reprezentând diferite meserii, ustensilele acestora, pancarte cu Adevărat și Fals, fișe de lucru, creioane, tablă magnetică

Forme de organizare: frontal, individual

Bibliografie

- Curriculum pentru educație timpurie 2019
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie 2019
- Scrisoare metodică pentru anul școlar 2019-2020
- Educația este un orizont, nu o destinație - Scrisoare metodică MEN nr. 42328 din 07/10/2008

Nr. crt.	Etapele activității	Conținut științific	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Evaluare/ Metode și indicatori
1.	Captarea și orientarea atenției	Noutatea zilei: Se aude un ciocănit în ușă. În spatele ușii se află un plic și câteva materiale. - Ce-o fi în plic? Haideți să citim scrisoarea.	Surpriza Conversația Explicația	Zâna Meseriilor Scrisoare	Observarea comportamentului copiilor
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	În continuare se anunță Tema activității: „Raspunde repede și bine”. Zâna Meseriilor le spune că are nevoie de ajutorul lor pentru a se înveseli. Se anunță obiectivele zilei: rezolvarea diverselor probe ce țin de meserii.	Conversația Explicația		Observarea comportamentului copiilor
3.	Reactualizarea cunoștințelor	Se realizează cu ajutorul unor întrebări Care este meseria voastră preferată? De ce vă place această meserie? Cunoașteți meseria părinților voștri?	Conversația Explicația		Formulare rapidă a răspunsului
4.	Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	- Astăzi, la activitatea de educarea limbajului vom juca jocul „Răspunde repede și bine”. Anunț regulile jocului și precizez sarcinile ce trebuie îndeplinite: să deslușim ghicitorile pentru a descoperii unele meserii și să alegem uneltele folosite de acestea, să alcătuiască propoziții cu cuvintele date, să despartă în silabe, să aflăm valoarea de adevăr a unor afirmații. Jocul de probă îl execută educatoarea pentru a înțelege ceea ce au preșcolarii de realizat. Proba 1 - Blazonul Pe un suport prezint copiilor o planșă împărțită în patru părți. Cu ajutorul unor ghicitori, vom da fiecărei părți cate o meserie. Pe prima parte așezăm un doctor, apoi un polițist, un bucătar, o croitoreasă. După ce recunosc	Conversația Explicația. Demonstratia Metoda Blazonului Exercițiul	 Ghicitori Jetoane cu meserii și uneltele acestora	Întelegerea regulilor jocului Aprecierii rezolvării corecte a sarcinilor Observarea comportamentului copiilor Analiza răspunsurilor

		meseriile , copiii vin pe rând și aleg uneltele folosite de fiecare meserie și le așează în dreptul acesteia. Proba a 2-a - Desparte în silabe, spune o propoziție Fiecare copil va extrage câte un jeton reprezentând o meserie, o va numi, va încerca să despartă în silabe, ulterior spunând o propoziție cu acel cuvânt. Proba a 3-a - Taie ce nu se potrivește! Așez la tablă doua fișe în care sunt reprezentate diverse meserii și unelte pentru fiecare dintre ele. Copiii trebuie să taie cu o linie uneltele care nu corespund meseriei prezentate pe fișă.	Conversația Exercițiul		Aprecieri verbale
5.	Obținerea performanței	Complicarea jocului Adevărat sau fals Toți copiii primesc palete cu litera A și F, respectiv A pentru adevărat și F pentru fals. Dacă afirmația este adevărată, copiii ridică paleta cu litera A către mine, dacă este falsă, cu litera F	Conversația Explicația, Problematizarea	Palete cu A și F	Aprecierea răspunsurilor adevărat/ fals Aprecierea respectării sarcinilor
6.	Feedback	Copiii se vor muta la măsuțe unde vor rezolva o fișă de lucru (Anexa nr.5) Educatoarea va citi pe rând fiecare sarcină de lucru, oferind explicații suplimentare dacă este nevoie. Copiii vor lucra pe fișe, individual, respectând cerințele itemilor. Evaluarea fișelor se face frontal.	Explicația Demonstrația Exercițiul	Fișe de lucru Creioane	Aprecieri verbale Aprecierea respectării sarcinilor
7.	Încheierea activității	La sfârșitul activității copiii vor fi felicități, încurajați, atât de către educatoare cât și de către Zâna Meseriilor.	Conversația		Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

Prof.înv.preșc. Toader Sidonia Oana

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal „Crai Nou”, Ploiești

GRUPA: 5-6, nivel II/ Grupa mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU : "Cum este/ a fost și va fi aici pe pământ?"

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Pe cărările toamnei”

DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Educarea limbajului

TEMA ACTIVITĂȚII: „Greierile și furnica” de *La Fontaine*

TIPUL ACTIVITĂȚII: Transmitere și însușire de cunoștințe

MIJLOC DE REALIZARE: Memorizare

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare;

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui;
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor;
- Respectă reguli de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;
- Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului;

SCOPUL ACTIVITĂȚII: dezvoltarea limbajului prin îmbogățirea și activizarea vocabularului, exersarea capacității de reproducere a unui text literar;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să numească titlul și autorul poeziei cel puțin trei preșcolari;
- Să identifice cele două personaje principale din poezie, având ca suport ghicitorile prezentate;
- Să exprime în limbaj propriu sensul a minim trei cuvinte noi din text (“vifornița”, “fărămă”, “ponos”, “lighioană”, “bănat”);
- Să utilizeze cuvinte noi în context adecvate, formulând propoziții cu minim trei cuvinte, urmând modelul educatoarei;

- Să reproducă cel puțin un fragment din poezie, cu respectarea intonației, a ritmului, a pauzei, în concordanță cu mesajul transmis;

STRATEGII DIDACTICE

- Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, problematizarea, exercițiul;
- Resurse materiale: siluete ale personajelor (greiere, furnică), imagini reprezentative din poezie, recompense;

Forme de organizare: frontal, pe grupe, individual.

Durata: 30-35 minute

DEMERSUL DIDACTIC

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	METODE DE EVALUARE
1. Momentul organizatoric	Asigurarea condițiilor optime desfășurării activității prin: - aerisirea sălii de clasă; - aranjarea scăunelor în formă de semicerc; -intrarea în mod ordonat a copiilor în sala de grupă.	Mobilierul grupei	Observarea comportamentului copiilor
2. Captarea atenției	Se realizează prin intermediul unor ghicitori pentru prezentarea celor două personaje: greierele și furnica.	Surpriza Conversația Siluete ale personajelor (greiere, furnică)	Observarea sistematică a comportamentului copiilor
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Se precizează titlul poeziei și sarcinile ce revin copiilor: de a asculta cu atenție poezia „ <i>Greierele și furnica</i> ” de <i>La Fontaine</i> . Se va solicita doi, trei copii să repete titlul și autorul poeziei pentru fixarea acestora.	Conversația Frontal Individual	Observarea interesului manifestat de copii

4. Dirijarea învățării	Se realizează unele <i>exerciții de pregătire vocală</i> pentru recitare; -Plouă: pic, pic; -Tună: bum, bum; -Bate vântul: vâj, vâj. (exercițiile sunt însoțite de mișcări ce imită acțiunea). <i>Recitarea model a poeziei</i> Se recită poezia model și se explică conținutul ei. Poezia va fi memorată pe unități logice. Se recită, de către educatoare, prima strofă/secvență și se repetă cu întreaga grupă de copii. Se trece apoi la recitarea strofei/ secvenței următoare (dar împreună cu prima) și la repetarea lor de către copiii. În continuare, se procedează la fel și cu celelalte secvențe, pentru ca, la sfârșit, să se repete poezia cu întreaga grupă de copii. Educatoarea se asigură de înțelegerea textului, verificând copiii cu privire la cuvintele neînțelese/ necunoscute. Dacă este cazul, acestea vor fi explicate de către educatoare sau de către copiii care cunosc sensul cuvintelor, urmând să formuleze propoziții cu acestea.	Exercițiul Demonstrația Frontal Exercițiul Frontal	
5. Obținerea performanței	Poezia va fi recitată mai întâi pe grupuri mici, grupul fetelor și grupul băieților. <i>Recitarea în lanț a poeziei.</i> Pentru dinamizarea activității se va desfășura jocul „Continuă versul!”.	Exercițiul Individual Planșe Problematizare	Observarea capacității de exprimareverbală Aprecieri verbale
			Observarea capacității de comunicareși de relaționare întrecopii;

	Copiii recită versurile poeziei în ordinea așezării lor pe scăunele. Apoi sunt invitați să se gândească la un cuvânt, care le-a plăcut din poezie și să formuleze o propoziție cu acel cuvânt. Copiii formulează propoziții cu cuvinte noi, precum: “vifornița”, “fărâmbă”, “ponos”, “lighioană”, “bănat”, dar și cu alte cuvinte preferate de către copii.	a	Aprecieri verbale asupra răspunsurilor copiilor
6. Încheierea activității	În încheierea activității se fixează titlul și autorul poeziei. Se facă precieri generale și individuale, educatoarea remarcă aspectele realizate în activitate și apreciază comportamentul copiilor.	Conversația Exercițiul Frontal	Aprecieri verbale

PROIECT DE ACTIVITATE „SĂ SALVĂM PLANETA PĂMÂNT!”

Prof.înv.preșc. Braha Ioana Adriana
Dinu Violeta Andreea

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal „Crai Nou”, Ploiești

Tema anuală: „CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?”

Tema zilei: „SĂ SALVĂM PLANETA PĂMÂNT!”

Domeniul Om Și Societate – Activitate practic - gospodărească

Tipul activității: mixt

Scopul: formarea și dezvoltarea deprinderii de a îngriji natura și de a nu polua, pentru a prelungi viața planetei noastre.

Obiective operaționale:

- Să recunoască materialele primite;
- Să colaboreze în vederea realizării lucrărilor propuse, lucrând în perechi;
- Să stabilească cauze și efecte ale relației dintre om și mediu;
- Să identifice reguli în vederea formării unei atitudini ecologice;
- Să colecteze selectiv deșeurile;
- Să separe materialele reciclabile de deșeurile menajere.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, observația, exercițiul, demonstrația, problematizarea, munca în echipă.

Mijloace didactice: cutii de carton, hârtie glace, etichete, lipici, mănuși de unică folosință, saci de gunoi, laptop, videoproiector.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru învățământul preșcolar 3-6/7 ani, 2008.
2. NICOLETA, ADRIANA, GEAMĂNĂ, și colab., Educație ecologică – Îndrumar pentru activitatea în grădiniță și la clasa pregătitoare, Ed. Arlequin, București, 2013
3. Revista Învățământul preșcolar și primar nr. 1-2/2015, Ed. Arlequin, București, 2015

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
1.Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor optime necesare desfășurării activității: aerisirea sălii de grupă, pregătirea materialului didactic, asigurarea ordinei și disciplinei.		
2.Captarea atenției	Se va realiza prin vizionarea unei prezentări PowerPoint despre efectele poluării asupra planetei noastre, care	Conversația Observația	

	se va încheia cu un mesaj prin care „Pământul” le cere copiilor ajutorul, deoarece este bolnav.		
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Astăzi, în cadrul activității practice, vom realiza niște pubele, iar apoi vom ieși în curte și vom aduna deșeurile respectând etichetele de pe fiecare pubelă (pubela de culoare verde - deșeuri din sticlă; pubela de culoare albastru - deșeuri din hârtie și carton; pubela de culoare galben – deșeuri din plastic și metal).	Conversația	
4. Dirijarea învățării	a) INTUIREA MATERIALULUI: Copiii recunosc materialele primite: cutii de carton, hârtie glace, pensulă, pastă de lipit, șervețele umede, bețișoare de urechi. b) EXPLICAREA SI DEMONSTRAREA MODULUI DE LUCRU: Educatorea explică și demonstrează modul de realizare al lucrării: „Vom aplica cu pensula pastă de lipit pe cutie, iar apoi vom lipi bucățile de hârtie glace, până vom acoperi toată suprafața unei cutii. După aceea vom lipi eticheta ce reprezintă modul de selectare al deșeurilor (pubela de culoare verde - deșeuri din sticlă; pubela de culoare albastru - deșeuri din hârtie și carton; pubela de culoare galben – deșeuri din plastic și metal). c) EXERCIȚII DE ÎNCĂLZIRE: Copiii execută exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii. Educatorea verifică și îndrumă efectuarea temei propuse, atenționând copiii asupra modalităților corecte de lucru și asupra acurateții lucrării.	Conversația Observația Explicația Demonstrația Problematizarea Exercițiul Munca în echipă	Individuală Colectivă
5. Obținerea performanței	În momentul în care pubelele realizate de copii sunt gata, vom ieși în curtea grădiniței și vom face curățenie, respectând etichetele de pe fiecare pubelă.	Conversația Exercițiul Munca în echipă	Individuală Colectivă

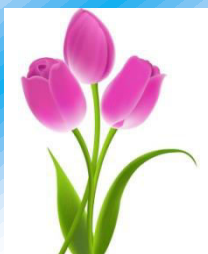
6.Încheierea activității	Se va purta o discuție prin care se apelează la latura afectivă a copiilor, scoțând în evidență necesitatea unui comportament adecvat față de mediul în care trăim. Se fac aprecieri colective asupra comportamentului copiilor pe parcursul activității și se vor oferi diplome „Micilor ecologiști”.	Conversația	Colectivă
--------------------------	--	-------------	-----------

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. Înv. Preșc. : Dragomir Valentina

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal „Crai Nou”, Ploiești

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum este / a fost și va fi aici pe pământ ?

TEMA PROIECT TEMATIC: „Călători prin anotimpuri”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Verde crud de primăvară”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități pe domenii experiențiale

DOMENIUL EXPERIENTIAL: Domeniul limbă și comunicare

MIJLOC DE REALIZARE: Joc didactic

TEMA ACTIVITĂȚII : „Surprizele Primăverii”

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de priceperi și deprinderi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII

- Discriminează/diferențiază fonetic cuvinte, silabe, sunete și asociază sunete cu litere

- Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
- Pronunță corect sunetele specifice limbii române

SCOP:

- Consolidarea deprinderii de a despărți cuvintele în silabe
- Consolidarea deprinderii de a formula propoziții corect din punct de vedere gramatical

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: să denumească florile de primăvară pe baza jetoanelor prezentate de educatoare;

O2: să despartă corect în silabe cuvântul sugerat de imagine, precizând numărul corespunzător ;

O3: să identifice numărul de respirații pentru rostirea fiecărui cuvânt;

O4: să coreleze numărul de silabe cu bătaia ritmică din palme (auditiv) / podul palmei sub bărbie (tactil)

O5: să identifice sunetul inițial dintr-un cuvânt / sunetele din anumite silabe, pe baza cuvintelor propuse

SARCINA DIDACTICĂ: despartirea în silabe a cuvântului, precizarea numărului de silabe dintr-un cuvânt și a sunetului inițial

REGULILE JOCULUI: Un copil din fiecare echipa, pe rând și conform etapelor, extrage un jeton, recunoaște numele florii, desparte cuvântul în silabe, specifică numărul de silabe, precizează sunetul inițial. Răspunsurile corecte sunt răsplătite prin buline.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, ecusoane, aplauze, bagheta, aplauze, întrecerea.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: *explicația, conversația, exercițiul, jocul*

MATERIAL DIDACTIC: laptop, jetoane cu flori de primăvară, coșuri, baghetă, buline, tabla magnetică, fișe de lucru

FORMA DE ORGANIZARE: *pe echipe*

DURATA: 30 minute

BIBLIOGRAFIE:

Piramida Cunoașterii – Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Editura Diamant
Curriculum pentru educație timpurie 2019

Momentele activitatii	Descrierea situatiilor de instruire	Strategii didactice		Evaluare
		Metode si procedee	Material didactic	
1.Moment organizatoric	Asigurarea conditiilor optime pentru desfășurarea în bune condiții a activității.	Instructaj verbal		orală
2.Captarea atenției	Captarea atentie se face cu ajutorul unei mesaj din partea Zânei Primăvara proiectat pe laptop.	Conversația	Laptop	orală
3.Anunțarea temei	Copiii vor fi anunțați că la activitatea de Educarea Limbajului vor desfășura jocul : „Surprizele Primăverii”	Conversația Explicația		
4.Dirijarea Învățării	Desfășurarea jocului Copiii sunt împărțiți în două echipe : Echipa Fluturașilor si Echipa Buburuzelor.	Conversația	Bagheta	Aprecieri stimulativ e pe tot parcursul activitatii. orală
	Explicarea jocului Educatoarea le explica copiilor sarcina și regulile jocului. Bagheta fermecata o va ajuta pe educatoare să nominalizeze copiii care vor participa la joc. La cererea educatoarei, copiii aleg jetoane, denumesc cuvântul, îl despart în silabe. În continuare, vor așeza jetoanele la tablă pe coloane (1, 2, 3).	Conversația Explicația	Jetoane cu flori de primăvară	
	Educatoarea explică preșcolarilor că la rostirea acestor cuvinte respira o dată, de două ori etc., deci sunt formate din atâtea silabe cât arată cifra din coloana respectivă.	Conversația Explicația	Jetoane cu flori de primăvară	
	1 2 3 mac floa – re zam- bi- lă coș la – lea nar – ci - să			

5. Obținerea performanței	<u>Jocul de probă</u> Se verifică dacă preșcolarii au înțeles sarcinile jocului. Cu ajutorul unui copil, se va desfășura jocul de probă.	Exercițiul Conversația		orală
	<u>Executarea jocului</u> <u>Varianta 1.</u> Câte un copil din fiecare grupa va veni în fața clasei, va extrage un jeton din coșul echipei sale și va spune numele florii din imagine . Cuvântul va fi despărțit în silabe, apoi va fi așezat la coloana corespunzătoare. Fiecare raspuns corect va fi răsplătit cu o bulină roșie pentru echipă și aplauze.	Exercițiul Conversația	Jetoane Buline roșii	Aprecieri stimulativ e pe tot parcursul activitatii Orală Aplauze
	<u>Varianta 2.</u> Cu ce sunet începe cuvântul? Ce sunete se aud în silaba? Cate un copil va descoperi un jeton la tabla magnetică, îl va denumi și despărți în silabe, apoi va pronunța sunetul inițial / sunetele din fiecare silabă. Fiecare raspuns corect va fi răsplătit cu o bulină roșie pentru echipă.	Exercițiul Conversația	Jetoane Buline	Orală Aplauze
	<u>Complicarea jocului.</u> Câte un copil din fiecare grupa va veni în fața clasei, va extrage un jeton din coșul echipei sale și va spune numele florii desemnat de imagine, îl va desparti în silabe, va găsi litera inițială corespunzătoare, apoi formula o propoziție cu acest cuvânt. Un raspuns corect va fi răsplătit cu o bulină roșie pentru echipă. Colegii de la măsuțe își vor încuraja participanții la concurs cu aplauze. Fișa de lucru va fi intuită de toți		Jetoane Buline	Aprecieri stimulativ e pe tot parcursul activitatii

	copiii. Educatoarea va explica sarcinile fișei. Copiii vor fi îndrumați de particularitățile individuale. Educatoarea va evalua fișele copiilor în funcție de ce au executat.		Fișe de lucru	evaluarea fișei de lucru
Încheierea activității	Încheierea jocului Un copil va număra câte buline a primit fiecare echipă. Va câștiga echipa cu cele mai multe buline. Educatoarea va aprecia modul în care s-a desfășurat jocul și comportamentul copiilor în timpul jocului. Se vor acorda stimulente.	Conversația	Stickere	Aprecieri orale

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. Înv. Preșc. Moldoveanu Andreea-Claudia
Grădinița cu Program Prolungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

Nivel II - Grupa mare „Copăceii”

Tema anuală - „Cine și cum organizează / planifică o activitate?”

Tema proiectului - „Călătorie prin Galaxie”

Tema activității - „Casca astronautului”

Domeniul experiențial – Domeniul Om și Societate

Disciplina - Abilități practice

Mijloc de realizare: Aplicație

Scopul activității - Consolidarea deprinderilor practice de lipire pentru confecționarea unei căști de astronaut

Obiective operaționale

- Să identifice materialele necesare confecționării căștii astronautului;
- Să realizeze lucrarea respectând etapele de lucru;
- Să lipească accesoriile căștii de astronaut după modelul oferit de educatoare;
- Să analizeze lucrările personale și ale colegilor în funcție de tehnica de lucru.

Strategii didactice:

Metode și procedee - conversația, explicația, problematizarea, demonstrația, exercițiul

Mijloace didactice - cartoane albe, pungi albe hârtie, stelute, simbol NASA, steagul

României, butoane colorate, sclipici argintiu, lipici.

Forma de organizare - frontal, individual

Bibliografie

- Curriculum pentru educație timpurie 2019
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie 2019
- Scrisoare metodică pentru anul școlar 2019-2020
- Educația este un orizont, nu o destinație- Scrisoare metodică MEN nr. 42328 din 07-10-2008

Nr. crt.	Etapele activității	Conținut științific	Metode si procedee	Mijloace de învățământ	Evaluare/ Metode și indicatori
1.	Captarea atenției	Apelul la curiozitatea intelectuală a copiilor și concentrarea activității psihice cognitive se realizează prin elementul surpriză – Costumația unui astronaut: cască și ghiozdanul care îl ajută să respire în spațiu.	Surpriza Conversația Explicația		Observarea comportamentului copiilor
2.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Vom realiza cască astronautului, cu ajutorul unui șablon, a pungilor de hârtie și lipirea accesoriilor pe cască, înfrumusețarea căștii. Vom lipi mai întâi șablonul pe pungă, apoi vom lipi celelalte accesorii: stelutele, simbolul NASA, apoi ne vom scrie și numele de astronaut.	Expunerea Explicația Conversația		Observarea comportamentului copiilor
3.	Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	Pe măsuțe sunt mai multe materiale, pe care, îi voi ruga să le denumească. Le prezint apoi cască model și le voi explica modul de lucru și etapele de lucru. ETAPA I Lipim șablonul cu cască astronautului direct pe pungă, astfel încât să rămână spațiul deschis în dreptul ochiilor. ETAPA II Lipim steagul României în partea de sus al căștii (a șablonului), și pe lângă acesta stelutele câte 3 stelute de o parte și cealaltă a steagului. ETAPA III În partea de jos a șablonului, vom atașa	Conversația Explicația Demonstrția	Cartoane albe, , Pungi albe hârtie, Stelute, Simbol NASA, Steagul României, Butoane Colorate Lipici,	Observarea comportamentului copiilor

		butoanele colorate ale căștii de astronaut, iar în lateralul pungii albe vom poziționa și lipi simbolul NASA. ETAPA IV Vom pune sclipici argintiu pentru a da strălucire căștii de astronaut. De asemenea, cei care știu își vor scrie numele pe casca de astronaut. Pentru a putea trece la desfășurarea activității, trebuie să ne încălzim mânuțele cu câteva exerciții specifice: Mișcăm degetelele/ Batem tare palmele/Răsucim încheietura/ Și dăm mingea dura-dura. Pe parcursul activității voi supraveghea modul de lucru și voi acorda ajutor acolo unde este nevoie.	Problematizare a Exercițiul		Aprecieri verbale
4.	Obținerea performanței	Când majoritatea copiilor au terminat, îi voi atenționa asupra faptului că timpul de lucru se apropie de sfârșit. Lucrările realizate vor fi lăsate să se usuce, ca apoi fiecare să-și ia propria cască pentru a o folosi asemenea unui cosmonaut.	Conversația	Lucrările copiilor	Observarea comportamentului copiilor
5.	Feed-back	Vom face comentarii pe baza lucrărilor și ne vom prezenta fiecare casca de astronaut.	Conversația	Lucrările copiilor	Aprecieri verbale Observarea comportamentului copiilor
6.	Încheierea activității	Voi face aprecieri verbale individuale și generale asupra desfășurării activității. Vom realiza poze cu noile căști de astronauti.	Conversația	Casca de astronaut	Aprecieri verbale

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. înv. preșc. Marin Mihaela Georgiana

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu PP și PN „Crai Nou” Ploiești

NIVEL DE VÂRSTĂ: II

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI: „Iarna, anotimpul alb”

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Iarna, anotimpul bucuriei!”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Povestea omului de zăpadă – poveste populară”

ACTIVITĂȚII DE ÎNVĂȚARE: ADE - DLC

FORMA DE REALIZARE: Povestirea educatoarei

TIPUL ACTIVITĂȚII: Predare-învățare.

TIPUL DE REALIZARE: Frontal și individual.

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Dezvoltarea limbajului prin îmbogățirea cu noi cuvinte și expresii, exprimarea în propoziții (dezvoltate) corecte din punct de vedere gramatical în timpul redării poveștii;

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă);
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă);
- Activare și manifestare a potențialului creativ;

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Înțeleg mesaje simple;
- Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;
- Exersează și extinde progresiv vocabularul;

Obiective operaționale:

- **O1:** să formuleze propoziții cu noile cuvinte demonstrând înțelegerea acestora;
- **O2:** să expună cu ajutorul întrebărilor principalele momente ale povestirii;
- **O3:** să identifice corect componentele pozitive întâlnite la personajele din poveste.

Strategii didactice:

- *Metode și procedee:* povestirea, conversația, explicația, exercițiul, cubul.
- *Mijloace și materiale:* xilofon, om de zăpadă - marionetă, Anexa 1 – povestea.
- *Forme de organizare:* frontal, individual
- **Durata:** 30 min.

BIBLIOGRAFIE:

- *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, MECT, 2019;
- *Piramida cunoașterii-Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar*, Coord .: Adina Glava, Lolica Tătaru, Olga Chiș; Referent științific: prof. univ. dr. Vasile Chiș. - Pitești : Diamant, 2014
- *Metode interactive de grup*, Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiiu, Mihaela Fulga, Editura Arves, 2002.

DEMERSUL DIDACTIC

Nr. crt.	Etapele activității	Ob. op.	Activitatea didactică/ Conținut științific	Strategii didactice (metode și procedee, mijloace de învățământ)	Evaluare
1.	Momentul organizatoric		Se asigură condițiile optime pentru desfășurarea activității: aerisirea sălii și aranjarea mobilierului, pregătirea materialului didactic necesar.		Observarea comportamentului non-verbal al copiilor.
2.	Captarea atenției		Se va realiza cu ajutorul Omului de zăpadă (marionetă) care a venit la noi în clasă pentru a ne spune povestea lui.	Conversația Omul de zăpadă	Observarea comportamentului non-verbal al copiilor.
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor		Se prezintă tema activității, și anume „Povestea omului de zăpadă”, o poveste populară.	Conversația Explicația	Observarea comportamentului non-verbal al copiilor
4.	Dirijarea învățării		Copiii sunt așezați în semicerc și audiază „Povestea omului de zăpadă”. Se citește povestea clar,	Povestirea	

		O1 expresiv, folosind tonul și mimica adecvate. Se vor explica cuvintele necunoscute, iar copiii vor demonstra că au înțeles sensul lor formulând propoziții. Cuvintele pe care le-au folosit în diferite propoziții sunt: Omăt=zăpadă, nea Măiastră=minunată Despuiat=dezbrăcat A căptuși=a înveli O2 După lecturarea textului, se adresează câteva întrebări preșcolarilor pentru a fixa conținutul poveștii. - <i>Despre ce anotimp este vorba în poveste?</i> - <i>Ce personaje întâlnim în povestea noastră de astăzi?</i> - <i>Cine a trecut seara prin grădină?</i> - <i>Cui și-a dăruit omul de zăpadă nasul și căciula? Dar firele de paie din mătură și cărbunii?</i> - <i>Ce puteți spune despre felul în care omul de zăpadă s-a purtat celelalte personaje?</i> - <i>Care a fost darul special făcut de Zâna Iarnă omului de zăpadă?</i>	Explicația Exercițiul Anexa1, xilofon, omul de zăpadă	Observarea comportamentului copiilor Aprecieri verbale
5.	Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului	O3 Rostogolind un cub copiii vor descrie, compara, analiza, asocia comportamente pozitive proprii cu cele regăsite în poveste. DESCRIE: Ce a făcut omul de zăpadă pentru musafirii nopții? COMPARĂ: Ce alt personaj asemănător omului de zăpadă cunoști? ASOCIAZĂ: Tu când ai fost bun și generos asemeni omului de zăpadă? ANALIZEAZĂ: Care au fost	Conversația Cubul	Observarea comportamentului copiilor Aprecieri verbale

			etapele parcurse de băiețel în realizarea omului de zăpadă? APLICĂ: Fă un gest de generozitate pentru unul din colegii tăi! ARGUMENTEAZĂ: Ce a determinat-o pe Zâna Iarnă să îi dăruiască omului de zăpadă darul său special?		
6.	Asigurarea retenției și a transferului		Este reamintit titlul poveștii și mesajul transmis, dacă ești bun cu cei din jur și tu vei fi recompensat (bunătatea este răsplătită).	Conversația Explicația	Aprecieri verbale
7.	Încheierea activității		Se fac aprecieri generale și individuale asupra modului în care s-a desfășurat activitatea.	Conversația	Aprecieri verbale

GRĂDINIȚA ȘI FAMILIA, O EDUCAȚIE DE SUCCES A PREȘCOLARULUI

Profesor învățământul preșcolar, Stan Florentina Ramona

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

Grădinița și familia urmăresc același scop educativ, formarea tinerilor pentru a deveni personalități multilateral dezvoltate care să poată face față dinamicii sociale, schimbărilor profunde și alese din societate. Pentru realizarea acestui scop unic este necesară unitatea de acțiune, concordată dintre mijloacele specifice de influențare folosite în aceste două instituții sociale. În cadrul acestei colaborări, rolul conducător îl are grădinița/școala. Grădinița este interesată să colaboreze cu familia, să-și facă din ea un aliat, pentru ca acțiunea ei educativă să fie mai profundă și de durată. Colaborarea grădiniței cu familia este necesară și în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la comportarea lui, pentru cunoașterea lui multilaterală.

Grădinița și familia sunt doi factori primordialii în educația copiilor, când se fac primii pași în viață. Familia este factorul educativ prioritar, întrucât educația începe din familie, aceasta fiind modelul pe care copilul îl imită și-l urmează. În familie copilul își face pregătirea pentru viață; părinții sunt primii educatori deoarece ei sunt primii cu care copilul interacționează constant încă din prima zi a vieții. Totodată, modul de viață al familiei este principalul reper în viață al copilului. Faptele de astăzi ale copiilor reprezintă o prefigurare certă a celor de mâine. Deprinderile și convingerile conturate acum formează baza modului de acțiune din viitor. Atitudinile și comportamentele părinților vor fi primele modele copiate cu fidelitate de copii.

Mediul familial ocupă un loc central în multitudinea factorilor determinanți ai evoluției individului. Copilul trebuie socializat și modelat, iar fundamentarea personalității sale se realizează, în mare măsură, în interiorul familiei acestuia, care concentrează primul său univers afectiv și social. Trăsăturile și coordonatele personalității se cristalizează în raport cu modelul și natura situațională trăită în mod direct, nemijlocit, de către copil în mediul său familial, iar atitudinile părinților au consecințe durabile asupra personalității, în formare, a copilului. La vârstele mici, adaptarea copilului se realizează prin imitație, acesta raportându-se permanent la persoana adulților. Meseria de părinte se învață în timp și cu sprijinul educatoarei în perioada preșcolarității, iar de buna colaborare a familiei cu grădinița depinde dezvoltarea armonioasă și unitară a copilului.

Familia nu este numai primul adăpost al copilului, ci este și prima bază de lansare a lui în lume. Pentru a-și îndeplini acest rol familia trebuie să se deschidă lumii, oferind copilului posibilitatea de a pătrunde în ea. Familia este primul inițiator sociocultural al copilului. Aici se pun bazele incipiente ale dezvoltării intelectuale, morale, estetice, fizice și sociale ale copilului. Modul de exercitare a rolului părinților, reglarea raporturilor dintre membrii familiei, grija față de bunurile comune, organizarea vieții de la micile treburi gospodărești la activitățile recreative și creative, atenția care se acordă fiecărui membru al familiei sunt percepute și trăite de copil în mod diferit, la fiecare vârstă.

Familia este pentru copil primul grup în care exersează comportamentele sociale și se descoperă pe sine, este instituția cea mai stabilă, responsabilă de păstrarea și dezvoltarea tradițiilor

culturale. Vârsta preșcolară este, fără îndoială, temelia educativă a întregii vieți. Datorită vârstei mici, educația preșcolară capătă caracter specific. Această perioadă, ca îngrijire și educație, formează temelia întregii vieți de mai târziu. Activitatea cu părinții, ca parteneri, pentru a asigura dezvoltarea copilului în programul educativ din grădiniță, poate deveni un start bun pentru a crea părinților respectul de sine, încredere în competențele lor, făcându-i mai buni. Parteneriatul grădiniță-familie se referă la construirea unor relații pozitive între familie și grădiniță, la o unificare a sistemului de valori care poate avea un efect benefic asupra copiilor atunci când aceștia văd educatoarea sfătuindu-se cu părinții.

După familie, grădinița constituie prima experiență de viață a copilului în societate, aici copilul ia cunoștință cu activități și obiecte, descoperă o mulțime de lucruri din jurul lui: culorile, formele geometrice, desenul și muzica, lumea viețuitoarelor, învață să danseze, să se joace, să comunice, etc. Comunicarea este foarte importantă la această vârstă, un rol important avându-l și părinții care trebuie să vorbească cu copilul permanent, să răsfoiască /să citească cu acesta o carte cu imagini frumoase, chiar și să se joace împreună.

Parteneriatul dintre grădiniță și familie, organizat corect, duce la o educație solidă, fără pericolul de eșec școlar mai târziu. Preșcolaritatea reprezintă piatra de temelie a personalității în formare a copilului, iar prezența familiei în cadrul grădiniței va fi liantul între copil și mediul necunoscut inițial.

Parteneriatul grădiniță-familie, acțiunile pe care aceștia le desfășoară, continuarea de către familie a activităților desfășurate în grădiniță, nu fac decât să ducă la o mai bună formare a celui ce urmează a se forma pentru viața de adult ce o va avea preșcolarul.

Grădinița este un important mediu de socializare unde copiii interacționează cu alți copii, dar și cu adulții într-un cadru plăcut adecvat nevoilor individuale ale acestora. Copilul preșcolar începe să-și definească treptat începutul personalității sale. În cadrul grupei el trăiește prima experiență a vieții în colectivitate, a vieții sociale. Astfel, educatoarei îi revine sarcina să facă cât mai plăcută integrarea micuților antrenându-i mereu în activități plăcute și distractive specifice nivelului de vârstă și ținând cont de dezvoltarea psiho-fizică a fiecăruia.

Relația grădiniță-familie nu se poate constitui fără asigurarea unei condiții de bază, fundamentală: cunoașterea familiei de către educatoare, a caracteristicilor și potențialului ei educativ.

Căldura raporturilor dintre părinți și educatoare, încrederea și respectul reciproc se stabilesc prin schimbul de informații-pentru care trebuie să găsim întotdeauna timpul necesar. Astfel, educatoarea poate ajuta familia în cel mai simplu și natural mod să urmeze calea justă în raporturile cu copilul său, să prevină îndepărtarea lui sufletească, să înlăture eventualele carențe educative. Complexitatea problemelor lumii contemporane cere deschiderea și flexibilizarea raporturilor în parteneriatul educațional. Implicarea, ca agenți ai educației, a diferitelor instituții și persoane din comunitate dezvoltă în prezent o imagine complexă și dinamică a influențelor educaționale. Grădinița, fiind puntea de legătură cu familia, are și menirea de a asigura părinților asistență de specialitate, informându-i asupra etapelor de evoluție a copiilor și venind în sprijinul celor ce întâmpină dificultăți în înțelegerea rolului de părinți și în îndeplinirea cu succes a educării copiilor.

Factorii de modelare a personalității umane trebuie să interacționeze ca un tot unitar, sub forma unui sistem bine încheiat, pentru atingerea țelului comun: educarea copilului. Pentru aceasta,

este nevoie de un schimb permanent de informații, de completare și valorificare a influențelor dirijate spre micul învățăcel.

Prin toate activitățile realizate în grădiniță urmărim să-i facem pe copii să deosebească binele de rău, să știe ce se cuvine și ce nu se cuvine să facă, să fie toleranți atât cu ei cât și cu cei din jur. De la simple cunoștințe și fapte de viață să-i determinăm pe copii să aibă atitudini personale participative, să-i învățăm că nu pot să trăiască singuri, ci numai împreună cu ceilalți.

Atunci când cele două medii educaționale, grădinița și familia, se completează și se susțin, ele pot asigura într-o mare măsură o bună integrare a copilului în activitatea școlară, dar și în viața socială. Cercetările realizate în domeniul educației arată că, indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri cu grădinița/școala în educația copiilor lor, se observă o îmbunătățire a performanțelor elevilor.

Educația copilului este o provocare pentru orice părinte! Prin înțelegerea exactă a elementelor care contribuie la dezvoltarea unui copil, părintele poate să controleze modul în care acesta își formează personalitatea. Părinții trebuie să răspundă nevoilor copiilor, în special cele emoționale, care se concretizează în dorința de a fi ascultați, îngrijiți și apreciați. În funcție de vârsta și nivelul de dezvoltare al acestuia, atitudinea părinților trebuie să fie corespunzătoare.

În consecință, pentru ca eficiența educației din grădiniță să aibă un randament sporit, este necesar ca programul educativ să fie cunoscut și înțeles de către familie și realizat printr-o colaborare strânsă între instituția familială și cea preșcolară. Dacă familia va fi implicată de la început în programul educativ, ea va percepe corect importanța colaborării cu grădinița, beneficiile acestei colaborări, iar implicarea sa în activitatea grădiniței va fi conștientă, interesantă și reciproc avantajoasă. Parteneriatul presupune construirea unei relații pozitive între familie și grădiniță, o unificare de valori cu efect benefic asupra copiilor.

Bibliografie:

- Băran Adina, *“Parteneriat în educație: familie-școală-comunitate”*, Editura Aramis Print, București, 2004
- Bunescu Gheorghe, Alecu Gabriel, Badea Dan, *“Educația părinților, Strategii și programe”*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
- Dumitrana Magdalena, *“Copilul, familia și grădinița”*, Editura Compania, București, 2000
- Dumitrana, Magdalena, *“Cum crește un pui de om”*, Editura Compania, București, 2011
- Moisin Anton, *“Arta educării copiilor și adolescenților în familie și școală”*, Editura didactică și Pedagogică, București, 2001.

METODE ȘI STRATEGII DE STIMULAREA CREATIVITĂȚII PRIN ACTIVITĂȚILE DE EDUCARE A LIMBAJULUI ÎN GRĂDINIȚĂ

Profesor învățământ preșcolar: Purice Florentina Alina

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

„Piedica cea mai serioasă în calea unei activități școlare fructuoase este, probabil, limbajul”, spune M. Goldberg, invocând cercetările lui Johnson (1962) și Jensen (1968), prin care se susține aportul limbajului în modelarea stilurilor cognitive, în asimilarea conceptelor, în formarea deprinderilor de rezolvare a problemelor și chiar în învățarea mecanică.

Mai nou, George Morrison asociază succesului în învățare o sumă de abilități și deprinderi pe care le consideră ABC-ul învățării, între care : „limbajul, independența, controlul impulsului, abilități interpersonale, fond de experiență, sănătate fizică și mentală”.

Între aceste abilități, rolul cel mai important este acordat limbajului, deoarece prin receptare copilul îl ascultă pe educator și îi devine discipol, prin expresivitate demonstrează abilitatea de a vorbi fluent și articulat cu educatorul și colegii, comunicându-și nevoile și ideile, prin simbolizare exprimă concepte, propoziții, judecăți.

Având în vedere importanța educării limbajului copiilor, în întregul proces instructiv – educativ din grădiniță se realizează sarcini legate de însușirea limbii materne. Astfel sunt transmise copiilor noi cunoștințe, sunt formate deprinderi verbale, este îmbogățit vocabularul cu cuvinte și expresii noi.

În activitățile comune, activitățile la alegerea copiilor, activitățile recreative și de relaxare, sau în activitățile de dezvoltare și exersare a aptitudinilor individuale și activitățile recuperatorii desfășurate în grădiniță copii realizează achiziții cognitive, își dezvoltă capacitatea de a comunica verbal și nonverbal etc.

Educarea limbajului se realizează însă și în activități specifice de aducare a limbajului: jocul didactic, jocuri – exerciții, povestirea, lectura după imagine, convorbirea, memorizarea, activități integrate.

Urmărind obiective ca:

- educarea unei exprimări orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale;
- educarea unei exprimări verbale orale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- dezvoltarea capacității de a înțelege și transmite intenții, gânduri, semnificații mijlocite de limbajul scris;

Activitățile de educarea limbajului desfășurate în grădiniță formează abilități de comunicare ci facilitează învățarea citit – scrisului în clasa întâi.

La vârsta preșcolară este propriu activismul participativ al copiilor, ca și fantezia, exprimarea liberă, producțiile originale, imaginația.

Imaginația și gândirea creatoare a preșcolarului sunt foarte active, jucând și un rol adoptativ mai ales „imaginația de implicație” – Osborn, care-i permite să se transpună nu numai în lumea” plăsmuită, dar și în personajele și în eroi imaginați prin care-și transmite gândurile, atitudinile, acceptarea sau respingerea și propriile sentimente.

Limbajul are largi posibilități de a sprijini imaginația prin conținutul său semantic, iar dezvoltarea vorbirii și a conduitei verbale constituie factori hotărâtori în organizarea și ierarhizarea comportamentelor copilului preșcolar, inclusiv a creativității sale, cu atât mai mult cu cât la această vârstă există o nevoie acută pentru cuvinte noi, pentru comunicare, pentru fantezii verbale. La preșcolar expresivitatea vorbirii se amplifică, competența verbală este tot mai aparentă, simbolistica jocului suprapusă peste cea a vieții se exteriorizează prin limbaj tot mai mult.

În preșcolaritate, elaborarea strategiilor didactice diferențiate și creative se impune cu necesitate în primul rând în dezvoltarea vorbirii, deoarece limbajul reprezintă nu numai procesul care se dezvoltă spectaculos, ci și instrumentul prin care se asimilează și este influențat de toate procesele psihice și în mod special de componenta afectiv-motivațională.

JOCURI, EXERCITII adaptate în conformitate cu obiectivele PROGRAMULUI DE STIMULARE A VORBIRII DUPĂ SISTEMUL PORTAGE

Joc: „Repetă ce spun eu”

Obiectiv: formarea și exersarea pronunției sunetelor auzite; formarea și exersarea pronunției silabelor; formarea și exersarea unor serii de cuvinte.

Conținuturi ale învățării:

- Repetarea sunetelor auzite
- Repetarea silabelor de 2-3 ori
- Repetarea a 2 silabe în jocuri vocale
- Repetarea unor silabe paronimice
- Repetarea unor combinații de silabe cu sens:

ca-să	ma-să	cal	car
me-re	pe-re	cea-ță	ghea-ță
a-ță	ra-ță	ți-ne	ci-ne
iac	rac	vi-ne	si-ne
	corn	horn	
	var-ză	bar-ză	

mus-că

muș-că

Dificultatea sarcinii de lucru se va amplifica pe măsura înregistrării progreselor în activitatea de educare a limbajului copilului logopat. Opțiunea pentru materialul lingvistic utilizat în activitate va avea la bază nivelul achizițiilor verbale ale copilului în perioada vizată, particularitățile sale psiho-individuale.

Joc: „Roata”

Obiectiv: formarea capacității de a utiliza corect substantivele la numărul singular și plural.

Elementul de joc este dat de rotirea imaginii și denumirea de către copil, în mod aleator, a elementelor.

Exercițiu – joc

Copilul ascultă un cuvânt și face asociații de idei. Se vor stimula răspunsuri cât mai diverse, progresiv.

Exemplu: acru – (oțet, lămâie etc.)

dulce – (bomboane, zahăr, ciocolată etc.)

rece – (zăpadă, gheață etc.)

cald – (calorifer, sobă etc.)

Exercițiu de stabilire a categoriilor.

- Se pun la dispoziția copilului 10-12 obiecte pe care acesta trebuie să le grupeze după categorii (stabilite de copil sau profesor)
- Se utilizează jetone. Sarcina de lucru identică (a)
- Se dau jetoane ce conțin cuvinte. Copilul trebuie să le grupeze pe categorii
- Se dau serii de cuvinte. Sarcina de lucru identică (a)

Exercițiu de formulare a răspunsurilor pentru întrebări date:

- Câți ani ai?
- Cum se numește colegul tău de bancă?
- Ce anotimp îți place?
- Pe ce stada locuiești?

Exercițiu de formulare a întrebărilor pentru răspunsurile date

- Alina are 3 ani
- Andrei merge la școală
- Școala noastră este pe strada Înfrățirii
- Soarele apune
- Primim în vizită colegii
- Bunica privește zborul rândunelelor

Exercițiu de completare a propozițiilor cu cuvinte sinonime:

- Eu.....(spun) o vorbă.

- Pământul este acoperit cu (nea).....
- Locuința noastră este (frumoasă).....

Exercițiu de completare a propoziției prin alegerea cuvântului corect:

- Elevul.....temele. (scriu, scrie)
- Ei.....multe poezii. (citește, citesc)
- Copiii.....în excursie. (merge, merg)
-înfloresc în grădină. (floarea, florile)
-au înfrunzit. (pomul, pomii)
-culegele merele. (omul, oamenii)
- Marea este..... (liniștită, liniștiți)
- Cerul are culoarea..... (albastră, albaștri)

Exercițiu de completare a propoziției cu cuvinte date. Să găsească cuvântului dat un loc în propoziție.

- Fetița o ajută pe bunica. (harnică)
- Elevul scrie. (silitor)
- Casa este pe această stradă. (noastră)
- Cartea se află pe banca. (Mariei)
- Soarele răsare. (strălucitor)

Exercițiu de ordonare a cuvintelor date și formarea de propoziții:

- colorate, Ana, creioane, are.
- La, a sosit, din, rândunica, cuib, țările, calde

Joc: „Al (a) cui este?”

Obiectiv: Dezvoltarea capacității de a exprima (pe baza unui suport imagistic) posesia prin utilizarea corectă a acordului gramatical.

Joc: „Completează ce lipsește!”

Obiectiv: formarea deprinderii de a se exprima verbal în propoziții, prin respectarea acordului gramatical; găsirea cuvintelor corespunzătoare ca sens.

Exemple:

- e) Propoziții eliptice de predicat:
 - Fetița(se joacă, mănâncă etc.)
 - Câinele ...(latră, roade, aleargă)
 - Mama ...(gătește, spală, citește)
 - Pomii(cresc, înverzesc)
- f) Propoziții eliptice de subiect:
 - cântă.
 - mănâncă.
 - desenează.
 - ciugulesc.

Variantele de joc, în funcție de obiectul vizat, se pot diversifica prin exerciții de completare a propoziției și cu alte părți de propoziție (atribut, complement).

Jocul perechilor

Obiectiv: dezvoltarea capacității de a sesiza asemănările într 2 imagini simple și de a forma perechi din imagini identice; consolidarea cunoștințelor despre poziția obiectelor în spațiu.

Joc: „Când se întâmplă?”, „Jocul anotimpurilor”

Obiectiv: dezvoltarea capacității de a stabili legături temporale și de a exprima verbal; formarea deprinderii de a utiliza adverbele în vocabularul activ.

Joc: „Cine este și ce face?”

Obiectiv: activizarea vocabularului prin denumirea animalelor și precizarea acțiunilor lor specifice; dezvoltarea capacității de exprimare a corelației animal-acțiune în propoziții prin utilizarea corectă a acordului gramatical subiect – predicat.

În scopul stimulării verbale a copiilor, li se poate sugera acțiunea asociată suportului imagistic prin mișcări imitative sau crearea de situații-problemă („Câinelui îi este foame . ce face?”, „Vrăbiuța s-a speriat – ce face?”).

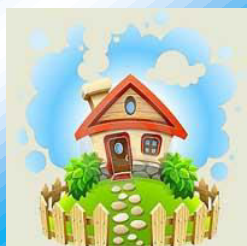
DESPRE POVEȘTILE TERAPEUTICE

Prof. învă. preșc. : Ștefănescu Andra

**Grădinița cu Program Prolungit și Program Normal
“Crai Nou”, Ploiești**

Copiii iubesc poveștile. Dacă aveți în preajmă un copil, cu siguranță acesta v-a rugat să-i spuneți o poveste. Cei mici caută în acestea personaje cu care să se identifice, dar și modele de comportare și relaționare în viață. De-a lungul timpului, poveștile au fost utilizate pentru a inspira, a calma, a vindeca. Dacă povestea îl determină pe cel care o citește (sau o ascultă) să își schimbe modul de înțelegere, de gândire, de comportare în unul nou, sănătos și pozitiv, aceasta devine o poveste terapeutică, menită să vindece anumite răni psihice.

Pornind de la un caz real sau fantastic, povestea terapeutică își îndeplinește menirea de mediator a durerii și suferinței, aducând mult mai aproape pe cel aflat într-un impas de lumea în care legile care guvernează pot declanșa apariția unor resurse vitale de a învinge: frica, teama, neliniștea, neputința, nesiguranța și a descoperi speranța și șansa. În acel moment, povestea terapeutică își dovedește utilitatea, făcând prin puterea cuvântului ca lumea pentru cel în suferință, să arate altfel.

Cuvântul are putere magică, el poate vindeca atunci când este spus unde, cum și de cine trebuie. Povestea terapeutică se povestește (se spune) și nu se citește. Ea trebuie să fie liantul dintre trup și suflet, gând și gest, trăire și exprimare. Ea nu poate fi spusă de către oricine, oriunde și oricum. Tonul vocii, intensitatea, amplitudinea, mimica și gestica sunt deosebite în acest caz.

Obiectivul poveștilor este să „păcălească” subiectul prin blocarea mecanismelor sale de apărare și intrarea în contact cu inconștientul și multitudinea de soluții depozitate în acesta. Copilul mic are nevoie de povești pentru a învăța cum să-și rezolve propriile probleme. La rândul său, adultul se confruntă și el cu probleme noi, de altă natură și are nevoie de instrumente pentru a depăși dificultățile. Povestea terapeutică devine astfel un instrument prețios care va scoate la iveală emoții și sentimente ce riscă să rămână ascunse în inconștient: angoase, frici, dorințe, obsesii, învinuiri, invidii, întrebări la care nu le-am găsit dar nici căutat, răspunsuri. Astfel, funcția poveștilor este aceea, de a ajuta

„ascultătorul” să împace propriile sale nevoi cu cerințele realității externe și regulile societății, deloc ușoare în unele cazuri.

Printre beneficiile utilizării poveștilor terapeutice pentru copii se numără: nu au efecte negative; sunt captivante; favorizează independența copilului față de adult care nu-i oferă o soluție gata fabricată ci îl obligă să facă singur conexiunile care-l vor duce spre/la găsirea soluției; pot fi

folosite pentru depășirea rezistențelor naturale la schimbare; favorizează memorarea deoarece sub formă de istorioară, ideile prezentate sunt mai ușor memorizate; pot fi utilizată atât pentru eliminarea comportamentelor de eșec cât și pentru optimizarea performanțelor.

O mare atenție trebuie acordată în procesul de derulare a logisticii poveștii terapeutice, faptului că aceasta nu trebuie explicată (fapta, întâmplarea, alegoria). Dacă facem imprudența din necunoașterea construcției (algoritmului) poveștii terapeutice și încercăm să răspundem la nedumeririle și întrebările ascultătorului și o explicăm, riscăm și o să avem neplăcuta surpriză de a reduce drastic din acțiunea pe care ea trebuie s-o aibă asupra inconștientului, provocând voluntar rezistențe și obiecții, nemaiputând conta pe rezultatul pozitiv al intervenției noastre terapeutice asupra copilului.

Poveștile sunt o parte integrantă a vieții noastre chiar dacă de multe ori nu suntem conștienți de asta. Indiferent de rasă, sex, religie sau vârstă, poveștile sunt un element esențial al vieții noastre, ne însoțesc din fașă până la bătrânețe, când tot ce ne rămâne sunt poveștile.

Bibliografie:

1. Burns, George W. (2011), 101 povești vindecătoare pentru copii și adolescenți. Folosirea metaforelor în terapie, București, Editura Trei.
2. Pașca, Maria Dorina (2004), Povestea terapeutică, Târgu-Mureș, Editura Ardealul.

"SPORT, MIȘCARE, SĂNĂTATE!"

Prof. inv. preșc. : Mihai Alina Maria

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal "Crai Nou", Ploiești

*"Sportul te învață să câștigi cinstit,
Sportul te învață să pierzi demn,
Prin urmare, sportul te învață de toate ,
Te învață ce este viața."
(Ernest Hemingway)*

Încă de la apariția omului pe pământ, mișcarea a fost o activitate de o deosebită importanță, generatoare de premize ce au făcut posibilă viața. Educația fizică are la bază exercițiul fizic sub diferite forme fiind cea latură a educației prin care se urmărește realizarea unei armonii între elementele biologice și cele psihice ale personalității umane. Educația fizică contribuie la dezvoltarea funcțională a sistemului nervos, asigurând condiții favorabile pentru activitățile intelectuale, contribuie la educarea conștiinței și conduitei morale, la formarea unor trăsături de viață și caracter și la formarea calităților, priceperilor și deprinderilor motrice.

În planul cadru al învățământului preșcolar, educația fizică este prevăzută numai cu o singură oră, dar educatoarea poate în fiecare zi să facă mișcare cu copiii, în activitățile la alegere sau în momentul de educație fizică. Programa școlară prevede formarea deprinderii motrice de bază și aplicativ utilitare prin euristică. Spre deosebire de celelalte activități, activitatea de educație fizică presupune instruirea și formarea copilului în și prin mișcare. Activitatea fizică are o pondere însemnată în dezvoltarea fizică corectă și armonioasă a copilului. Exercițiul fizic stimulează nu numai respirația ci și circulația sanguină care întărește și dezvoltă sistemul muscular și osos și realizează puntea de legătură între gândire și acțiune.

Educația este factorul strategic al dezvoltării de perspectivă și ea privește modelarea multidimensională și anticipativă a factorului uman. Calm sau neliniștit, timid sau îndrăzneț, înalt sau scund, cu o privire mult prea iscoditoare sau caldă și ascultătoare, copilul ajunge într-o bună zi la grădiniță. Și atunci, ascuns după fusta mamei, tragând-o pe aceasta cu disperare de mână pentru a fi sigur că nu va fi abandonat sau pasind singur și cu multă siguranță, el va intra în sala de grupă întrebându-se cum va arăta oare educatoarea, ce este grădinița și cum își va petrece ziua aici. Interesul copiilor pentru mișcare în general, exerciții și jocuri în special este foarte mare la această vârstă.

Toate tipurile de jocuri desfășurate cu prescolarii au drept scop, pe lângă călirea organismului și întărirea sănătății, dezvoltarea armonioasă a tuturor grupelor musculare, prevenirea localizării unor atitudini vicioase, creșterea capacității intelectuale, a indicilor morfo-funcționali crearea unei bune dispoziții. Corelația este ilustrată de vechiul dicton „Mens sana in corpore sano” și reversul său „Corpus sanum mens sana”. Jocul considerat principala modalitate de realizare a sarcinilor și obiectivelor pe care învățământul preșcolar le pune în fața educatoarelor, convinge asupra lucrului organizat, a necesității prezenței lui în toate activitățile de educație fizică. El este o lume a copiilor și a oamenilor mari, deoarece tuturor le place, tuturor le este necesară deconectarea pe care jocul le-o oferă. Folosirea jocurilor de mișcare, ca mijloc de prevenire a unor boli sau de tratarea lor, de corectarea unor deficiențe fizice, cât și pentru calirea organismului și formarea unei ținute frumoase- datează de mii de ani. Medici celebri din antichitate au folosit cultura fizica, astfel ca si astazi multe aplicatii curente isi trag originea din observatiile acestora. Astfel, Euclap, recomanda pentru vindecarea bolilor: regim alimentar, medicamente si miscare in aer liber, iar Hipocrate, parintele medicinei, arata ca exercitiile si jocul in natura favorizeaza respiratia, circulatia, echilibreaza activitatea sistemului nervos.

Atât activitățile de educație fizică, cât și jocurile și exercițiile de mișcare pe care le desfășurăm constituie pentru copiii preșcolari o adevărată bucurie, ei le execută cu plăcere și în mod atât de firesc, încât nu sesizează durata orei și efortului pe care îl depun.

În continuare voi prezenta două jocuri didactice care se pot desfășura cu grupa de preșcolari fie în cadrul activităților pe domenii experiențiale, fie în cadrul activităților liber alese.

COȘUL MOBIL

Condiții:

- ✓ 10-20 jucători
- ✓ un coș de plastic sau de nuiele
- ✓ mingi colorate (în două culori)
- ✓ teren sau sală

Descriere:

Jucătorii se împart în două echipe egale, având la dispoziție mai multe mingi. Un alt jucător, desemnat de profesor, poartă un coș deasupra capului și se deplasează foarte repede și variat printre jucătorii ambelor echipe. Aceștia încearcă, prin aruncare, să introducă cât mai multe mingi în coș. Câștigă echipa care reușește să realizeze un punctaj superior

Recomandări metodice:

Jocul se va repeta pentru a da satisfacție ambelor echipe.

Elevul care aleargă cu coșul se înlocuiește după ce o echipă câștigă.

PE CĂRAREA DREAPTĂ

1. Condiții:

- pe teren sau în sală
- toți prescolarii

2. Descriere.

Educatoarea propune copiilor să meargă la o plimbare. Copiii merg unul după altul, spunând:

"Pe cararea dreaptă noi pornim,

Printre pietricele, hopa, hop! Sarim! Copiii sar cu amândouă picioarele.

Intr-o groapă am picat, buf, buf!

Repede ne-am ridicat, uf, uf! Copiii se așează pe vine, apoi se îndreaptă.

Pe cararea dreaptă am tot sarit

Până când am obosit..... Copiii merg unul după altul, parca sunt obosiți.

Hai acasă, să plecăm,

Uite casa noastră, acolo stam! Copiii fug spre scaunele și se așează.

3. Regulile jocului.

1. Toți copiii trebuie să meargă împreună, nici unul nu va rămâne în urmă.
2. Mișcările executate trebuie să corespundă textului.
3. La terminarea textului, copiii trebuie să ocupe locurile care reprezintă "casele".

4. Indicații pentru joc

La început educatoarea poate executa mișcările cu copiii, arătându-le cum să procedeze. Când copiii se obișnuiesc cu regulile și mișcările, educatoarea poate să nu mai execute mișcările și să pronunțe numai textul, supraveghând jocul și dând îndrumările necesare.

EDUCAȚIA PRIMITĂ ÎN FAMILIE

Prof.înv. preșc. Gabor Adriana

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

Educația copiilor este o etapă extrem de importantă în viața celor mai mulți dintre noi. Creșterea unui copil înseamnă să îi permitem să atingă o înălțime morală, afectivă, intelectuală și socială, să îi permitem să își atingă nivelul în funcție de capacitățile, forțele și limitele lui. Sprijinindu-l, copilul se va putea individualiza și, la rândul său, el ne va putea ajuta să ne dezvoltăm, deoarece vom deveni conștienți de modul lui de a fi, de capacitățile, de limitele și mai ales de diferențele lui, putând fi chiar un model pentru noi în unele domenii.

Atunci când copilul este lăsat să acționeze cum crede el de cuviință, va fi responsabil de propriile fantezii și gusturi. Este recomandat să îl încurajăm să le satisfacă, să ascultăm ceea ce îl entuziasmează, ce îl atrage și ceea ce îl interesează. Lucrul acesta îi permite să evolueze și să se dezvolte într-un mediu propice. În momentul când copilul este ascultat, recunoscut, el va avea o deschidere pozitivă spre o viață mai bună care îi poate oferi diverse oportunități.

Educarea unui copil înseamnă să îl învețăm legile, valorile, conceptele care conduc societatea noastră, lumea în care trăim. Copiii pot fi educați nu numai în ceea ce privește modul de a se comporta cu cei din jur, ci și în a menține ordinea, curățenia și în a menține o relație armonioasă cu ceilalți.

Prin intermediul părinților săi, trăiește primele contacte cu ceilalți, acest lucru înnoindu-se treptat. În istoricul relațiilor părinți-copii, se deosebesc trei perioade:

- în prima etapă, mama este cea care are importanța cea mai mare pentru el, deoarece aceasta ține loc de toate;
- în cea de-a doua perioadă, copilul descoperă o nouă importanță în ceea ce privește viața familiei sale;
- în cea de-a treia etapă, copilul își face remarcată personalitatea, părinții trebuind să îl lase pe acesta să exploreze mediul ce îl înconjoară.

Părinții sunt responsabili de educația copiilor și, drept urmare, ei trebuie să satisfacă nevoile acestora. În cadrul unui climat familial propice, se poate naște o generație sănătoasă psihic și fizic. Acest climat conține câteva elemente importante precum iubirea, maturitatea emoțională, comunicarea empatică, responsabilitatea, ele reprezentând premisele dezvoltării copiilor.

Rolul părintelui este reprezentat de un element foarte important și anume fixarea unor cadre pentru copil, oferirea unei structuri care să îi permită să se simtă protejat alături de ei, deoarece copilul nu este conștient de pericolele ce îi ies în cale. Familia va rămâne cea dintâi școală a omului, edificiul personalității se clădește pe temelia ei, iar durata acestuia depinde de calitatea temeliei.

Socializarea copilului începe în cadrul familiei. De aici învață primele reacții la mediul social. Mediul familial încurajează copilul să se integreze în societate; datorită sarcinilor educative, ne putem da seama că linia proiectivă a fiecărei personalități este trasată în familie.

Familia, până la vârsta de 6-7 ani, contribuie foarte mult la educația copilului, continuând chiar și după începerea școlarizării, deoarece el este maleabil în această perioadă. Când părintele, adoptă o atitudine corectă față de copil, atunci în jurul lui se creează anumiți pereți care îi permit copilului să se simtă în siguranță. Prin atitudinea și cuvintele sale, un părinte poate alunga temerile pe care copilul său le are față de anumite lucruri. Atunci când copiii sunt lipsiți de dragostea părinților, pot deveni incapabili să dea și să primească dragoste, acest lucru având drept consecință neputința copilului de a lega relații sociale cu celelalte persoane și îi este greu să se integreze în colectivul în care este forțat să trăiască pe toată durata vieții. Majoritatea timpului copilul îl petrece în familie. Aceasta are posibilitatea de a-l forma din punct de vedere moral, deoarece formarea primelor deprinderi de viață, cele ce stau la baza integrării omului în societate, revine familiei.

Educația este un proces care începe chiar de când copilul se desprinde biologic de mamă și i-a sfârșit odată cu viața. Locul unde copilul face primii pași pe drumul integrării sale sociale este mediul familial.

BIBLIOGRAFIE:

1. **Albu, G.** (2008), *Comunicarea interpersonală*, Editura Institutul European, Iași.
2. **Berge, A.** (1977), *Profesiunea de părinte*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
3. **Bonchiș, E.** (2000), *Dezvoltarea umană – aspecte psihosociale*, Editura Imprimeriei de Vest, Oradea.

DE LA GRĂDINIȚĂ, LA ȘCOALĂ

Prof. Înv. Preșc. Șapcaliu Mihaela

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

Momentul intrării în școală presupune un anumit nivel de dezvoltare psiho-fizică. Aptitudinea pentru școlaritate presupune dobândirea unor capacități, abilități și deprinderi. Copilul are aptitudine pentru școlaritate când dovedește că poate să facă față exigențelor școlare, evitându-se astfel eșecul școlar.

Cum pregătim copilul pentru prima zi de școală?

Pregătirea pentru succesul școlar a copilului se realizează pe parcursul celor 3-4 ani de grădiniță, unde copilul învață să-și coordoneze mișcările, să se exprime în propoziții și fraze, să povestească, să memoreze, să se joace, își dezvoltă vocabularul, pronunția, spiritul de observație, abilitățile manuale, atenția, logica, răbdarea, spiritul de observație, deprinde abilități sociale, învață și se obișnuiește cu un program ordonat.

Totuși, ce pot face părinții pentru a pregăti sub toate aspecte, copilul pentru prima zi de școală.

- Să responsabilizeze copilul dându-i diferite sarcini pe măsura capacităților și abilităților lui
- Să disciplineze copilul pentru a respecta mai ușor regulile școlii, cerințele profesorilor, pentru a fi mai cuminte în pauze, mai conștiincios.
- Să-l ajute să-și dezvolte conștiința de sine, empatia, abilitățile sociale și managementul emoțiilor
- Să-l ajute să-și dezvolte vorbirea și vocabularul
- Să-l ajute să citească
- Să-l ajute să-și dezvolte abilitățile manuale
- Să-l pregătească pentru matematică

Cum îmbunătățim aptitudinile copilului pentru școală?

- Începem de la o vârstă fragedă. Îi încurajăm curiozitatea nativă discutând cu copilul despre oameni, lucruri, mediul înconjurător, cumpărându-i cărți, ducându-l în librării, muzee, grădine zoologice, botanice.
- Ne implicăm în viața lui de (pre)școlar. Dăm atenție mersului la grădiniță, activităților pe care le realizează, ne interesăm ce face, cum relaționează, cum învață, cum se descurcă.
- Îl ajutăm să învețe cum să se organizeze prin fixarea unui program bine stabilit și adaptat vârstei, nevoilor și activităților pe care trebuie să le desfășoare.
- Îi amenajăm un loc special de studiu cu o masă bună de scris, scaun ergonomic, lumina care să-i vină din partea stângă și toate ustensilele pregătite pentru studiu
- Îi dăm o mână de ajutor la nevoie, fără a ne asuma răspunderea temelor lui.
- Schimbăm împreună ceea ce nu merge în cazul în care programul stabilit nu este în concordanță cu posibilitățile lui
- Îl ajutăm să-și dezvolte memoria, imaginația, creativitatea, gândirea și limbajul prin intermediul unor activități și jocuri ca scrabble, sudoku, teatru de păpuși, confecționarea de decorațiuni etc.

ROLUL JOCULUI ÎN PERIOADA PREȘCOLARĂ

Educatoare Tudose Andreea

Grădinița cu Program Prolungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

Stadiul de preșcolar, sau, așa cum mai este numit, a doua copilărie, este stadiul cu cele mai spectaculoase salturi și achiziții atât calitative cât și cantitative ce pecetluiesc atât caracteristicile umanului cât și adaptarea complexă la mediul de viață prin organizarea și reglarea comportamentelor de ordin mental și acțional, creionându-i astfel personalitatea ființei umane. Copilul aflat la vârsta preșcolară traversează etapa cunoașterii prin contactul nemijlocit pe care-l are cu tot felul de experiențe, dar și prin lărgirea contactului cu mediul social și cel cultural din care asimilează și formează modele de viață care determină o integrare tot mai activă în condiția umană.

Tot în cadrul grădiniței, copilul este antrenat în diverse activități care, alături de joc, contribuie atât la dezvoltarea psihică cât și la dezvoltarea fizică. Preșcolarii sunt puși în situații de a ajuta educatorul și acest lucru le face plăcere, sunt solicitați să povestească, să spună poezii, să cânte, să traseze linii, bastonașe, să salute, să se spele, mănânce, îmbrace de unii singuri, să respecte anumite norme, astfel dezvoltându-se procesele cunoașterii, descoperirii, raportării tot mai complexe și realiste la lumea înconjurătoare. Prin cunoașterea lumii înconjurătoare preșcolarul realizează că realitatea externă nu se rezumă doar la propriile lui emoții, că mama, tata, bunicii și ceilalți oameni nu sunt identici, că ei se manifestă diferit. Totodată și prin lucrul în colectivitate, prin modul în care fiecare preșcolar răspunde la un anumit stimul, la o anumită cerință ei pot concluziona, ca și în cazul adulților, că nu sunt identici.

În ceea ce privește jocul, activitatea esențială a copilului preșcolar, acesta se desfășoară sub diferite forme în grădiniță și facilitează o bună dezvoltare psihică și fizică. Jocul este activitatea în care copilul se angajează cu o plăcere și cu o bucurie nemăsurată, iar dacă îl privim, vedem cât este de serios și devotat în acțiunile pe care le desfășoară. Din punct de vedere psihologic, jocul este esența și rațiunea de a fi a copilăriei. Ed. Claparède spunea „Jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieții. Jocul este singura atmosferă în care ființa sa psihologica poate să respire și, în consecință, poate să acționeze”.

Jocul reprezintă, în perioada preșcolară, principalul mijloc de dezvoltare în domeniile: fizic, cognitiv, social, emoțional și lingvistic. Jucându-se, preșcolarii își dezlănțuie creativitatea și imaginația, învață să gândească și să se descurce în situații problematice, achiziționează noi aptitudini, își dezvoltă personalitatea și stabilesc o bază importantă pentru învățare. Utilizându-și imaginația și "dramatizând" anumite situații prin joc, preșcolarul își testează dorințele, temerile, fără riscul de a fi judecat și fără a fi restricționat de limitările lumii reale. Lumea imaginară creată se află în totalitate sub controlul copilului și îi va satisface acestuia nevoia de independență. Folosindu-și creativitatea, copilul învață să anticipeze, să aibă anumite așteptări, atât cu privire la propria persoană, cât și la cei din jurul său. Copiii care sunt restricționați și nu își pot folosi imaginația în joc vor fi privați de experimentarea sentimentului de speranță.

Copiii ascultă și învață elemente de vocabular, gramatică și sintaxă chiar fără a-și da seama. Jocurile care încurajează dezvoltarea limbajului la preșcolar sunt cele cu mașinuțe și animale, precum și jocul cu păpușile.

BIBLIOGRAFIE:

Chateau, J.(1967).*Copilul si jocul*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Claparède, E.(1975).*Psihologia copilului și pedagogia experimentală*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Diaconu, M. (2007).*Educația și dezvoltarea copilului*, Editura ASE, București.

Elkonin, D.B.(1980).*Psihologia jocului*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

CONFLICTE ÎN GRUPA DE COPII

Prof. înv. Preșc. Munteanu Lucia
Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

Conflictele sunt inevitabile în viața fiecăruia dintre noi. Copiii nu sunt nici ei feriți de ele și sunt nevoiți să le facă față într-un fel sau altul, începând cu prima zi de joacă în parc, continuând cu neînțelegerile cu colegii de grădiniță, de școală sau cu membrii familiei. Pentru că nu ne naștem înțelepți, copiii (și adulții, uneori) trebuie să învețe să rezolve conflicte și să înlocuiască reacțiile negative (frustrare, furie) cu o atitudine de cooperare.

Un conflict este înțeles ca o situație sau o împrejurare care implică o problemă, o dificultate. De cele mai multe ori, produce sentimente negative, un disconfort, anxietate. Conflictul, de obicei, este evaluat ca o stare negativă. Conflictele au însă și o parte bună în ceea ce privește dezvoltarea copiilor.

Capacitatea de a rezolva situația tensionată care apare între copii în diverse situații contribuie semnificativ la creșterea stimei de sine a copilului. Copiii nu se nasc cu această abilitate, dar cu ajutorul părinților, cadrelor didactice, ei pot învăța să rezolve conflictele care apar între ei. Este mult mai indicat ca aceste abilități sociale să fie învățate la o vârstă cât mai mică, iar copiii au nevoie de îndrumarea adulților pentru a-și putea rezolva disputele cu alți copii într-un mod cât mai pașnic.

Conflictele între copii sunt de mai multe feluri, indiferent de vârstă:

- conflicte de posesiune, în situația în care unul dintre ei dorește să folosească obiectele celuilalt.

- Conflicte de putere, în momentul în care unul dintre ei dorește să impună regulile.

- Conflicte de preferințe, în momentul în care ideile copiilor nu converg. Inclusiv la noi, adulții, se pot găsi situații similare. Diferența constă în modul în care alegem să ne soluționăm aceste conflicte.

În primii ani de viață, copiii recurg la agresivitate pentru a rezolva disputele, în multe dintre situații. De altfel, pe toată durata unei vieți, vârsta de doi ani este vârsta la care oamenii recurg cel mai des la agresivitate pentru rezolvarea conflictelor.

La doi ani, un copil va folosi agresivitatea într-una din patru interacțiuni sociale.

În jurul vârstei de patru ani, tendința spre agresivitate fizică scade, iar copiii încep să folosească agresivitate indirectă. La fel ca și în cazul puilor de animale, copiii testează diferite strategii de rezolvare a conflictelor și învață să își gestioneze agresivitatea.

În această perioadă este importantă și dezvoltarea neurologică. Creierul copilului face niște salturi, cortexul prefrontal (partea creierului responsabilă cu autocontrolul și autoreglarea) fiind în continuă dezvoltare până la vârsta de douăzeci și unu de ani, chiar douăzeci și cinci de ani, arată unele studii.

La toate acestea contribuie și temperamentul copilului, experiențele sale anterioare, precum și modelul oferit de adulții semnificativi din viața sa. Copilul ajunge să dezvolte strategii sănătoase de rezolvare a conflictelor, însă este nevoie de timp pentru ca aceste strategii să fie experimentate și asumate. Vedem în jurul nostru mulți adulți care nu știu să gestioneze conflictele într-un mod eficient.

Este important să îi oferim copilului ocazia să învețe să își rezolve conflictele. Micile lecții de viață sunt, de fapt, modalități prin care copilul învață și își dezvoltă diferite abilități care îi vor fi utile mai târziu. Dacă adultul intervine de fiecare dată, atunci copilul nu va avea ocazia să treacă prin procesul de încercare și eroare. El va căuta mereu o autoritate exterioară care să-i sară în ajutor. Cu toate acestea și aici trebuie să existe limite. Spre exemplu, în cazul copiilor mai mici, nu îi putem lăsa să se rănească doar pentru că au nevoie să învețe să-și rezolve conflictele. Vor învăța să-și rezolve singuri conflictele, dar au nevoie de ghidarea unui adult. Această ghidare este cu atât mai importantă cu cât copiii au fost prezenți sau chiar victimele unor forme de agresiune fizică sau verbală, în trecut.

EXEMPLE DE MEDIERE A CONFLICTELOR- CAZURI IPOTETICE

Scenariul nr 1: Două fete, A și C de 3 ani și jumătate se joacă cu cuburile și ambele văd ultimul cub galben. Ambele apucă cubul în același timp. A striga: „E al meu! Imi trebuie!” C strigă și ea: „Eu l-am văzut prima, e al meu!”. După câteva secunde de confruntare, A smulge cubul din mâna lui C și făcând asta o lovește accidental la genunchi. C începe să plângă tare în timp ce A va căuta pentru a vă explica cum nimic din toate astea nu este vina ei.

Pasul 1: Mergeți să o calmați pe C. Asigurați-o că nu s-a rănit grav și că sunteți acolo pentru a o ajuta să rezolve situația. Luați cubul de la A și spuneți-le fetelor că le veți ajuta să hotărască ce să facă cu el. Nu treceți la pasul următor până ce C nu s-a oprit din plâns și ambele s-au liniștit. Asigurați-vă că A rămâne în apropiere și mângâiați-o și pe ea pentru ca să înțeleagă că sunteți și alături de ea.

Pasul 2: Cereți fetelor să vă povestească ce s-a întâmplat. Oferiți fiecareia timp să se exprime. După ce au terminat ambele, rezumați ce ați auzit pentru a avea o imagine clară asupra evenimentelor.

Pasul 3: Ajutați-le să înțeleagă că problema le implică pe ambele - ambele vor cubul. Ajutați-le să își dea seama că este nevoie să coopereze pentru a găsi o modalitate în care ambele să folosească cubul astfel încât amândouă să fie mulțumite.

Pasul 4: Incurajați-le să găsească soluții proprii. Cereți-le să găsească modalități în care pot folosi ambele cubul și să fie mulțumite. Este bine să menționeze cât mai multe soluții oricât de raționale sau iraționale ar fi.

Pasul 5: Fetele vor discuta despre soluțiile menționate până vor fi de acord asupra celei care se potrivește cel mai bine.

Pasul 6: Imbrățișați sau mângâiați ambele fete ca și recompensă pentru că au reușit să găsească o soluție. Arătați-le că sunteți mândră de ele pentru cum au colaborat pentru a face asta.

Pasul 7: Ajutați fetele să pună în aplicare planul pe care l-au făcut și amintiți-le de acesta dacă încep să se îndeparteze de la el.

Scenariul nr 2: B și I de 4 ani participă la un joc alături de alți copii. **I** omite una dintre reguli. Alex țipa la el: „Nu-i corect. N-ai voie!”. **I** răspunde: „Ba pot. Nu stii cum se joaca asta, prostule!”. Jignit, **B** răspunde: „Nu sunt prost, tu esti!”. Băieții continuă să se insulte chiar dacă observă adultul apropiindu-se de ei.

Pasul 1: Calmați băieții și explicați-le că insultele nu sunt acceptabile în rezolvarea unei neînțelegeri. Luați-i pe ambii deoparte și așteptați până ce devin atenți la dv.

Pasul 2: Cereți fiecăruia să vă povestească varianta lui. Rezumați versiunea fiecăruia pentru a vă asigura că ați înțeles.

Pasul 3: Spuneți-le că va trebui să caute împreună o soluție care le va permite să se joace împreună.

Pasul 4: Cereți fiecăruia să găsească mai multe soluții care vor preveni viitoarele neînțelegeri privind regulile jocului.

Pasul 5: Apoi băieții vor discuta soluțiile găsite și se vor hotărâ la una care să îi mulțumească pe ambii.

Pasul 6: Strângeți mâna băieților sau „bateți cuba” și mulțumiți-le că au colaborat pentru a găsi o soluție.

Pasul 7: Urmăriți băieții pentru a vă asigura că își respectă înțelegerea.

Pasul 8: Anunțați toți copiii că băieții au găsit o soluție pentru a continua jocul și pot să îl reia.

Agresivitatea infantilă se dezvoltă în școala, în general, în raport cu contraacțiunea pedagogică și cu tactul pedagogic, apariția și dezvoltarea unor comportamente agresive fiind într-o dependență totală de nonîntervențiile sau de

intervențiile manageriale eronate. Cu tact, răbdare și dragoste, promovând modelele pozitive și dezvoltând părțile bune din personalitățile „agresorilor”, cadrul didactic poate apela la strategii manageriale experimentate deja.

Rezolvarea conflictelor reprezintă una dintre cheile succesului, atât în copilărie, cât și în viața de adult.

Bibliografie:

BĂBAN, ADRIANA - Consiliere educațională, Cluj Napoca, 2001.

STAN, EMIL - Managementul clasei - Aramis București -2006

NICULA, IOAN – „Microsociologia colectivului de elevi”, Revista Învățământul preșcolar nr.3-4/2006

JINGA, IOAN, Managementul învățământului, Editura Aramis București, 2002

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

FAMILIE-GRĂDINIȚĂ

ÎMPREUNĂ PENTRU COPIII NOȘTRI!

ECHIPA PROIECTULUI

- Prof. Înv. Preșc. Purice Florentina Alina- Coordonator
- Prof. Înv. Preșc. Moldoveanu Andreea-Claudia- Coordonator
 - Părinții preșcolarilor din grupa „*Copăceii*”

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

Argument

„Ca să poți povesti copiilor trebuie să-i iubești, trebuie să cauți să pricepi firea și lumea aparte în care trăiesc, să știi să cobori până la nivelul personalității lor, considerându-i ca și pe oamenii în vârstă. Trebuie să iei parte împreună cu dâșii la toate manifestările lor sufletești, într-un cuvânt rămânând om mare, să fii cât se poate de copil.”(George Coșbuc)

Familia și grădinița au un interes comun: educația copilului și pregătirea lui pentru integrarea cu succes în viața socială și mai târziu în școală. Rolul familiei nu se mai poate limita doar la asigurarea condițiilor de viață pentru copil, la supravegherea lui, ci trebuie văzut ca factor principal în educația și socializarea copilului precum și ca un continuator al cerințelor impuse de practica educațională. Acestea sunt principalele motive care au dus la încheierea acestui parteneriat, adaptându-l la cerințele părinților și la nivelul de vârstă al copiilor (3-5ani).

Odată cu acest proiect vrem sa scoatem în evidență importanța relației dintre grădiniță, implicit educatoare și familiile copiilor. Actualul curriculum plasează familia, părintele, în rol de partener activ în educația copilului. Familia nu poate fi parte separată în acest context, rolul părinților nu încetează odată cu intrarea copilului în instituția de învățământ, se schimbă doar modalitatea de abordare a copilului, în raport cu noul sau statut și în deplină concordanță cu ceea ce se întâmplă în mediul educațional.

Descrierea proiectului: Prin activitățile proiectului, grădinița recunoaște și acționează rolul părinților de primi educatori, încercând să-i determine să înțeleagă că aceasta face mai mult decât o instituție socială, ea educă și instruește.

Puncte tari (ale aplicării proiectului):

- se va înlesni adaptarea copiilor la viața de grup;
- părinții vor învăța mai multe despre etapele dezvoltării unui copil;
- părinții își vor împărtăși experiențele;
- părinții se vor împrieteni între ei;
- relația grădiniță-familie se va întări;
- părinții își vor putea descoperi copilul sub diferite aspecte care le implică colectivitatea;
- va spori încrederea familiei în grădiniță;
- va spori eficiența activităților instructiv-educative desfășurate în grădiniță.

Puncte slabe:

- posibil ca unii părinți să nu trateze cu același interes acest proiect;
- posibil ca unii părinți să se manifeste în mod nedorit.

Scop:

- implicarea și participarea părinților în viața grădiniței, astfel încât să devină parteneri activi și avizați în educația copiilor lor;
- informarea părinților cu privire la strategiile de cunoaștere a copilului;
- crearea de oportunități pentru valorificarea experiențelor pozitive dobândite de părinți în educarea copilului.

Obiective:

- Formarea părinților în spiritul ideii de parteneri egali și responsabili în educația copilului preșcolar;
- Informarea și minimă formare a competențelor părinților, necesare realizării unei bune și corecte educații acasă;
- Conștientizarea de către părinți a rolului instructiv-educativ al grădiniței prin trăirea emoțională alături de copiii lor a satisfacției dobândirii unor priceperi și deprinderi;
- Participarea activă în cadrul parteneriatului familie-instituție preșcolară;
- Convingerea părinților pentru a investi în dezvoltarea personală a copiilor și a grupei în ansamblu.

Metode/tehnici de lucru: întâlniri cu specialiști, consiliere, dezbateri, vizionarea unui documentar, jocuri, expuneri de imagini foto, studiu individual, expoziție foto cu lucrări ale copiilor.

Grup țintă:

- părinții neîncrezători și suspicioși cu privire la rolul instructiv-educativ al grădiniței;

Etapele proiectului:

- Realizarea unui studiu în vederea identificării comportamentale la părinți;
- Investigarea cauzelor ce determină aceste comportamente;
- Organizarea întâlnirilor cu părinții în vederea analizării cauzelor;
- Distribuirea materialelor de informare a părinților (studiu individual);
- Desfășurarea calendarului de activități stabilite pentru proiect.

Rezultate așteptate:

- schimbarea premiselor relației grădiniță-familie;
- informarea despre educația propriului copil.

Echipe de lucru: educatoarea grupei, psiholog, medic, asistent.

Evaluare: chestionar, expoziție foto, expoziție cu lucrările copiilor și ale părinților, consemnările din jurnalul grupei.

PROIECT EDUCATIONAL

Grădinița- Familie- Asociația ” Strop de dragoste”

„Bucurie dăruim, bucurie noi primim !”

Grupa Veverițe

Coordonatori:

Prof.Înv. Preșcolar: Daniela Drăgoi

Prof.Înv. Preșcolar: Mihaela Marin

Grădinița cu Program Prolungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

A. DENUMIREA PROIECTULUI:

Titlul: „Bucurie dăruim, bucurie noi primim!”

Domeniul Om și Societate. Acțiune caritabilă.

Tipul de proiect : local

B. APLICANTUL :

Grădinița cu Program Prolungit și Program Normal “Crai Nou” Ploiești

Grupa Veverițe

Asociația “ Strop de dragoste”- Strada Negru Vodă, Nr. 36, Ploiești, Prahova

C. COORDONATORI PROIECT :

Prof. Înv. Preșcolar: Drăgoi Daniela

Prof. Înv. Preșcolar : Marin Mihaela

D. CONTEXTUL :

Prezentul proiect își propune sensibilizarea preșcolarilor și a părinților acestora și deprinderea de a manifesta compasiune față de semenii prin acte de caritate, respectiv pregătirea unui cadou de Crăciun pentru un copil defavorizat din punct de vedere social.

Puncte tari: Experiența în participarea la acțiuni caritabile, numărul mare de părinți și copii implicați, buna colaborare a grădiniței și părinții copiilor, conștientizarea spiritului de înțajutorare a semenilor, cunoașterea și aplicarea prin diferite procedee a drepturilor copiilor.

Puncte slabe : cadrul restrâns de resurse financiare și riscul de a nu se realiza proiectul 100%.

E. DESCRIEREA PROIECTULUI

Scop:

- Sprijinirea copiilor defavorizați din punct de vedere social și material, prin implicarea preșcolarilor în acțiuni caritabile;
- Formarea unor capacități și atitudini menite să contribuie la dezvoltarea personală a copiilor.

Obiective :

- Dezvoltarea spiritului de cooperare al copiilor;
- Dezvoltarea capacităților de comunicare ale copiilor;
- Familiarizarea preșcolarilor și a părinților acestora cu specificul acțiunilor caritabile.

Durata : 07-14 Decembrie 2020

Grup țintă: - copiii de care se ocupă asociația “Strop de dragoste”, în cadrul județului Prahova ;

- Preșcolarii grupei mari “Veverițe”, Grădinița cu PP și PN “Crai Nou”- Ploiești
- Părinții preșcolarilor;
- Cadrele didactice implicate;
- Directorii unităților.

Locul de desfășurare : Asociația “ Strop de dragoste”- Strada Negru Vodă, Nr. 36, Ploiești, Prahova

Programul acțiunii : Activitatea va începe cu pregătirea unor cadouri de către preșcolarii grupei mari “ Veverițe”, pentru copii defavorizați din punct de vedere material și social, din județul Prahova.

Cadoul va putea cuprinde:

- chiar o pereche de încălțăminte nouă
- obiecte de igienă personală (periuță de dinți, pastă de dinți, săpun, gel de duș, un prosopel, etc.)
- carioci
- culori
- carte de colorat
- creioane
- pixuri
- ascuțitori
- riglă
- șosete călduroase
- fes, fular sau mănuși
- lenjerie de corp
- jucării
- dulciuri - termenul de valabilitate să fie cel mai devreme în luna februarie 2021.

A. CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR :

Nr. crt.	Activitate	Grup țintă	Perioadă	Responsabili
1	Lansarea proiectului	Cadrele didactice	7 Decembrie	Coordonatorii
2	Realizarea cadourilor	Preșcolarii și părinții	7-11 Decembrie	Coordonatorii
3	Acțiune caritabilă	Cadrele și copiii	14 Decembrie	Coordonatorii

F. EVALUARE : Clipuri video, fotografii

G. DISEMINARE :

- Realizarea unui clip cu fotografii din timpul desfășurării proiectului;
- prezentarea proiectului în cadrul ședințelor online realizate cu părinții de la grupa “Veverițe”

H. BUGETUL PROIECTULUI : Autofinanțare

PROIECT DE PARTENERIAT GRĂDINIȚĂ-ȘCOALĂ

Prof. Înv. Preșc. Toader Sidonia Oana

Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

„SĂNĂTATE, SPORT ȘI VOIE BUNĂ”

ARGUMENT

Într-o lume modernizată la maxim cu tot sortimentul de aparate electrice și electronice, într-o lume în care copiii „se nasc” practic cu tablet în mână și în care opinia generală a părinților este de a le oferi tot ceea ce n-au avut, considerăm că este imperative necesar a-i scoate la mișcare, la joacă afară, în curte, și, de ce nu, la sport.

Prin acest parteneriat ne propunem să le descoperim copiilor cât de amuzant este să te joci în aer liber, să participi la concursuri sportive și să-ți atragem departe de tot ceea ce înseamnă calculator, telefon, tabletă, televizor și de a le oferi posibilitatea de a se juca împreună cu alți copii, maimari, jocuri de mișcare, jocuri cu mingea, stafete, etc.

La sfârșitul acestui parteneriat dorim să schimbăm o generație, o generație care nu ar sta pe gânduri dacă ar fi vorba să aleagă între jocul la calculator și jocul împreună cu prietenii, în parc. Dorim să avem niște copii teferi, îngrijiți, dezvoltați armonios fizic și psihic, având un corp sănătos.

Pe lângă faptul că ne oferă distracție, jocul de mișcare, sportul tonifică corpul, îl face mai sănătos, mai viguros, având și deprinderile specifice învățate.

1. Tipul activității: JOCURI SPORTIVE ȘI TRASEE APLICATIVE

2. Coordonatori de proiect:

Prof.de Educație Fizică și Sport BIGAN MARIA

Prof. Înv. Preșc. TOADER SIDONIA OANA

3. Durata activității: 2 ore

4. Locul desfășurării: sala de sport a Colegiului de Artă “Carmen Sylva”

5. Grupul țintă: școlarii de la clasa pregatitoare”A, de la Colegiul de Artă „, Carmen Sylva” Ploiești și preșcolarii de la grupa mare „, Fluturașii”de la Grădinița cu PP si PN „, Crai Nou” Municipiul Ploiești

6. Parteneri implicați: preșcolari, părinți, cadre didactice, asistente medicale

7. Obiectivele:

- Promovarea sportului si jocului de mișcare, cu ajutorul celor două instituții implicate în proiect;
- Dezvoltarea fizică armonioasă a copilului prin activități sportive;

9. Resurse:

- a. umane: - preșcolari, școlari și părinții acestora;
-cadrele didactice implicate în proiect.
- b. materiale: ladă de gimnastică, spalier, cercuri, saltele, mingii, jaloane, bănci de gimnastică.

10. Descrierea activității:

Activitatea se va desfășura în sala de sport a Colegiului de Artă “Carmen Sylva” - Ploiești. Preșcolarii și școlarii vor fi antrenați în diferite întreceri, jocuri sportive și trasee aplicative, jocuri cu mingea, exerciții de gimnastică la saltele etc., sub atenta îndrumare a cadrelor didactice implicate în proiect.

11. Rezultate așteptate:

- participarea activă și responsabilă la jocurile sportive desfășurate;
- dezvoltarea capacității de înțelegere a faptului că sportul înseamnă sănătate, iar un corp sănătos duce la o minte sănătoasă.

12. Modalități de evaluare a activității: fotografii, diplome, trofee, medalii.

13. Rezultate înregistrate:

- îmbogățirea cunoștințelor referitoare la problematica sănătății;
- formarea deprinderilor de desfășurare a exercițiilor fizice în vederea menținerii sănătății;

14. Sugestii, recomandări:

Ne propunem ca acest proiect educațional să se desfășoare în fiecare an în perioada propusă.

ECO-GRĂDINIȚA MEA

PROIECT EDUCAȚIONAL EXTRACURRICULAR

INIȚIATOR PROIECT: Prof. Înv. Preșc. Filip Alina Viorela

1. **Titlul activității:** Activitate practic- gospodărească „Eco-Grădinița mea”
2. **Coordonatorii activității:** **PROF. ÎNV. PREȘC. ENE ALINA**
PROF. ÎNV. PREȘC. FILIP ALINA VIORELA
PROF. INV. PRESC. TOADER SIDONIA OANA
3. **Data desfășurării:** Săptămâna „Școala Altfel”
4. **Durata activității:** 1-2 zile
5. **Locul desfășurării:** curtea grădiniței cu P.N. “ Crai Nou” Ploiești
6. **Grupul țintă:** preșcolarii grupelor de la Grădinița cu P.N. „Crai Nou”, Ploiești
7. **Parteneri implicați:** cadre didactice, preșcolari și părinții preșcolarilor
8. **Finanțare:** proprie și sponsorizare din partea părinților

Parcurgand acest proiect, preșcolarii vor dezvolta o serie de comportamente, între care:

Proiectul „Eco- Grădinița mea” este un mijloc ideal pentru ca preșcolarul:

- să fie motivat de a participa la activități de menținere a calității mediului.
- să-și dezvolte capacitatea de implicare în rezolvarea problemelor de mediu.
- să conștientizeze și să înțeleagă că omul este inseparabil de mediul în care trăiește și că efectele negative ale acțiunilor sale influențează propria sa existență.
- să-și dezvolte capacități de comunicare și cooperare, de lucru în echipă, să răspundă și să se adapteze unor situații noi și complexe de cunoaștere.
- să-și formeze convingeri ferme că nu poate trăi și evolua în afara mediului și că orice dereglare în relația cu natura se repercutează negativ asupra sănătății sale.
- să obțină cunoștințe de bază pentru soluționarea problemelor din mediul său de viață, să se autoinformeze prin mijloacele care-i stau la îndemână.
- să înțeleagă și să popularizeze acțiunile de protecție a mediului în familie, în comunitatea în care trăiește (grupă, grădiniță, cartier, oraș).
- să privească cu dragoste și respect mediul și să-l înfrumusețeze, folosindu-și creativitatea.
- să facă distincție între acțiuni pozitive sau negative pe care omul le face asupra mediului.

Obiective specifice pentru părinți:

- să participe alături de copii la acțiunile de îngrijire și curățare a mediului inconjurator;
- să se implice în activitățile organizate prin oferirea de servicii care să optimizeze buna desfășurare a lor;
- să caute informații cu conținut educativ despre mediu și ocrotirea lui ;
- să petreacă timpul liber alături de copii în natură, exersând practic, individual, modalități de protejare și de înfrumusețare a mediului.

Obiective specifice pentru cadrele didactice:

- să se implice în organizarea acțiunilor desfășurate pe parcursul activității prin oferirea de unelte necesare desfășurării activității;
- să participe alături de copii la acțiunile de protejare a mediului: curățarea, întreținerea și amenajarea spațiului de joacă din curtea grădiniței

BENEFICIILE GRĂDINIȚEI

Fiind așezată în centrul orasului Ploiești, grădinița dorește ca prin acest program să sensibilizeze autoritățile locale și instituțiile abilitate să fie alături de copii, părinți, cadre didactice, ca împreună să realizeze o educație ecologică de bună calitate, cu rol în formarea de deprinderi, conduită, atitudine și conștiință ecologică, condiție a unei educații durabile.

Prin proiectul „Eco –Grădinița mea” se realizează o creștere a nivelului de conștientizare a problemelor de mediu. El oferă îmbunătățirea calității mediului în grădiniță și împrejurimi, îi învață pe copii dar și pe adulți cum să îmbine utilul cu plăcutul.

Considerăm că prin acest proiect se vor remedia neajunsurile existente în privința aspectului exterior al grădiniței, înviiorarea atmosferei educative din grădinița.

Dezvoltarea copilului într-o ambianță estetică își va pune amprenta pozitivă asupra dezvoltării sale ulterioare.

Repornim la drum cu optimism, suntem încrezători că împreună vom reuși să ne unim eforturile pentru ca frumosul prezent în inimile și gândurile noastre să ne călăuzească spre o lume mai curată, mai frumoasă, așa cum ne-o dorim cu toții.

Mediul înconjurător descrie cel mai bine gradul de civilizație al societății în care trăim. Prin urmare, a face un bine naturii, înseamnă a face un bine societății și indivizilor ei.

8. Resurse:

- a. umane: - preșcolarii și părinții acestora;
-cadrele didactice implicate în proiect.
- b. materiale: saci menajeri, mănuși, lopeți, greble, găleți, roaba, anvelope, paleți, vopsele, pensule, lădițe de plastic și de lemn, răsaduri de flori, cuie, ciocane, etc

09. Descrierea activității:

Activitatea se va desfășura în curtea grădiniței și preșcolarii, împreună cu părinții, vor fi antrenați în curățarea și înfrumusețarea spațiului din curtea grădiniței și selectarea deșeurilor menajere, sub atenta îndrumare a cadrelor didactice implicate în proiect.

10. Rezultate așteptate:

- participarea activă și responsabilă la curățarea și amenajarea spațiului de joacă și strângerea și selectarea deșeurilor menajere;
- să conștientizeze și să înțeleagă că omul este inseparabil de mediul în care trăiește și că efectele negative ale acțiunilor sale influențează propria sa existență.
- să-și dezvolte capacități de comunicare și cooperare, de lucru în echipă, să răspundă și să se adapteze unor situații noi și complexe de cunoaștere.

11. Modalități de evaluare a activității: fotografii, diseminare în cadrul ședinței cu părinții, acordare de diplome.

12. Rezultate înregistrate:

- Mai multă atenție la ceea ce fac preșcolarii, ca viitori cetățeni, dar și la acțiunile din jur privind curățenia și protejarea mediului;
- Participarea stimulativă la acțiunile de: curățire a spațiului din curtea grădiniței, strângere de deșeuri reciclabile, confecționarea de obiecte din materiale refolosibile ;
- Sprijinirea oricărei inițiative de protejare și înfrumusețare a mediului;

13. Sugestii, recomandări:

Ne propunem ca acest proiect educațional să se desfășoare în fiecare an în perioada propusă.

EDUCAȚIA PLASTICĂ LA GRĂDINIȚĂ

Muzeograf Muzeul de Artă „Ion Ionescu Quintus” , Postelnicu Gabriela

Colaborarea instituțională, dar și la nivel personal, dintre specialiștii de muzeu și cadrele didactice din grădiniță permite stabilirea unor obiective de învățare potrivite vârstei copiilor. Între muzeu și grădiniță se stabilesc parteneriate, uneori stabile, care se desfășoară pe parcursul multor ani. Este cazul programului „Artistul piticot” derulat între Muzeul Județean de Artă Prahova „Ion Ionescu-Quintus” și Grădinița „Crai Nou” Ploiești pe parcursul a aproape 20 de ani în care generații întregi de preșcolari au participat la ateliere de educație plastică și au vizitat muzeul, mulți rememorând peste ani, cu nostalgie clipele petrecute în expoziții și amintindu-și momente din vremea grădiniței, când au intrat poate pentru prima dată într-un muzeu.

Condițiile actuale au întrerupt pentru o vreme susținerea acestui proiect dar activitatea a continuat la sediul muzeului unde pe parcursul anului școlar oferta educațională a cuprins Proiectul „Art-Kids” dedicat preșcolarilor și la care au participat și copii din Grădinița „Crai Nou”.

Atelierele de educație plastică pentru preșcolari pe care muzeul le propune în continuare au ca scop educația estetică a copiilor, familiarizarea lor cu termeni specifici (începând cu prezentarea culorilor și a diverselor categorii ale acestora prin abordarea unor teme care fac trimitere la fenomene, situații cunoscute copiilor (culorile toamnei, ale diverselor fructe, la formă, conținut, dimensiune). De asemenea, copiii sunt familiarizați cu tehnici de desen, li se prezintă felul în care trebuie să folosească culorile, pensulele, materialele de pictură. În cadrul vizitelor tematice le sunt prezentate nume de pictori într-un context accesibil vârstei (Ștefan Luchian - pictorul florilor sau Nicolae Tonitza - pictorul copiilor). Pornind de la lucrări aflate în patrimoniul muzeului cei mici experimentează tehnici adaptate vârstei într-o manieră ludică, care să le trezească curiozitatea, să le antreneze creativitatea și fantezia.

Muzeul va fi totdeauna un loc pe care, dacă îl vezi o dată, ți-l amintești mereu.

Pentru că este un loc cu lucruri de preț: lucruri frumoase, lucruri rare, lucruri vechi, lucruri ciudate, lucruri care au fost dragi cuiva. Dar ele nu mai sunt ce erau odată: dinozaurii nu mai sunt animale înfiorătoare, banii nu mai pot cumpăra nimic (poate doar oameni), lingurile nu mai ating farfuriile, ciocanele nu mai bat cuie, săgețile nu mai ucid, arcurile nu mai țintesc, hainele nu mai îmbracă, viorile nu mai cântă, cărțile nu se mai citesc, pe scaune nu se mai stă, ceasul nu mai trebuie să meargă.

Uneori nu știm ce au fost acele lucruri și atunci cineva (specialistul de muzeu) sau eticheta pusă cu grijă lângă ele ne învață să le descoperim.

Pentru că ele sunt mai mult decât par, ne fac speciali, ne învață și ne încântă.

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ȘI PROGRAM NORMAL “CRAI NOU” ,

MUNICIPIUL PLOIEȘTI

Str. Bobâlna, Nr.44 , Tel 0244/523627, gradinitacrainou@gmail.com

